

ராஜநாயகம்:

மணித உரிமையின் போர் முரசம்

Periyathamby Rajanayagam

Periyathamby Rajanayagam was born in Chunnakam, Jaffna, Sri Lanka in 1936 and began his long political activist career while still a teenager. He was a committed Samasamajist, but parted ways when the LSSP drifted away from its left ideological moorings. Rajanayagam carried out his activism by performing many roles, as a trade unionist, journalist, writer and human rights lawyer who defended workers in the labour tribunals and Sinhala youth who had been incarcerated under draconian measures after the 1971 JVP uprising in Sri Lanka. Having migrated to the UK in 1973, Rajanayagam threw himself into campaigning for human rights and democracy in Sri Lanka. He was one of the first activists to challenge the Sri Lankan state's atrocities against the Tamil community at the UN Human Rights Council in Geneva, which he did consistently over many years.

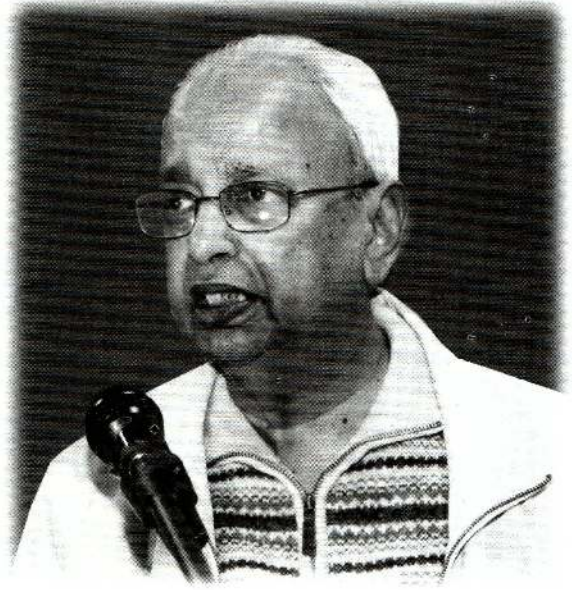
His significant contribution as a journalist and writer came when he took the helm of the Tamil Times as editor for twenty-five years and was the central figure behind its success. During the civil war, the editorials of the Tamil Times provided a robust critique of the Sri Lankan state's repression of the Tamil minority, while also articulating a courageous dissenting position from militant Tamil nationalism.

Tamil
TIMES

October 1981 - December 2006

*“I do not agree with a word of what you say, but
I’ll defend to the death your right to say it”*

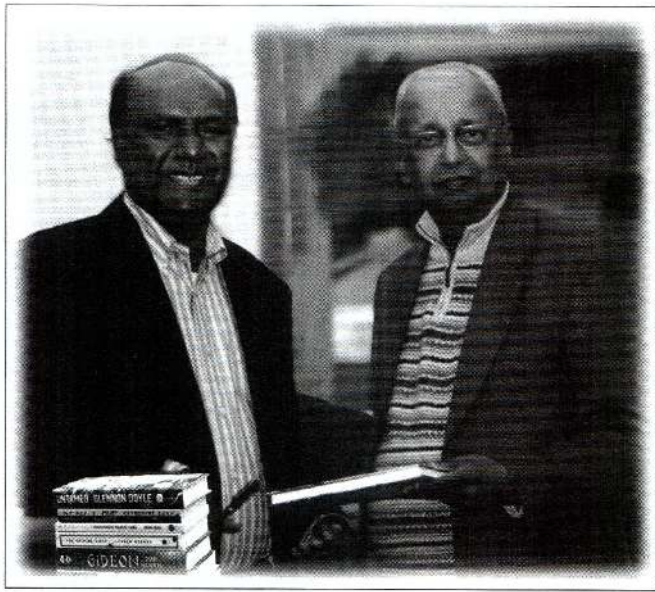

ராஜநாயகம் : மனித உரிமையின் போர் முரசம்

மு. நித்தியானந்தன்

இலங்கையில் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி 1935 இல் ஆரம்பமானதென்றால், அதற்கடுத்த ஆண்டில் 1936 இல் ராஜநாயகம் பிறந்தார். இடது சாரிக் கருத்துகள் ஊடுருவ இயலாத யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் வெகு அருந்தலாகத் திகழ்ந்த இடதுசாரி முற்போக்காளர்களில் ராஜநாயகம் தனிநாயகமாகப் பிரகாசித்தார்.

சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியில் ஒரேட்டர் சப்ரமணியம், என். எஸ்.கந்தையா போன்ற பெரியார்களின் கீழ் பயின்ற ராஜநாயகம் பள்ளிக் காலத்திலேயே லங்கா சமசமாஜிகளின் கொள்கையில் ஆழ ஊன்றி யிருந்தார். டாக்டர் என்.எம்.பெரேரா, கொல்வின் ஆர் டி சில்வா, பெர்னார்ட்

சொய்சா போன்ற சம சமாஜிகளின் கீழ் அரசியல் பாடம் பயின்ற ராஜ நாயகத்தின் ஊனில் -உதிரத்தில் சமூக நீதி, அடிப்படை மனித உரிமை, ஜனநாயக விழுமியங்கள் என்பன செறிந்திருந்தன.

அரசியலின் எல்லாக் கட்டங்களிலும், மோசமான அடக்குமுறைக் காலங்களிலும், புலம் பெயர்ந்த லண்டன் வாழ்விலும் நீக்கமற நிறைந்திருந்த வன்முறை - எச்சரிக்கை - அச்சுறுத்தல் என்றாகிப்போன சூழலிலும் மனித உரிமையின் போர் முரசமாகவே அவர் ஒலித்திருக்கிறார்.

எங்கெல்லாம் அட்டுழியங்கள் தலைவிரித்தாடினவோ அங்கெல்லாம் அவரது பார்வை குவிந்தது. அரசியல் கொள்கைகள் -இலட்சியங்கள் அற்ப நலன்களுக்காக காவு கொடுக்கப்பட்டதோ அங்கெல்லாம் தலை நிமிர்ந்து எதிர்த்திருக்கிறார்.

அரசாங்க லிகித சேவையாளர் சங்கம் (GCSU) இலங்கை அரசியலின் திசை வழியையே தீர்மானிக்கும் முற்போக்கான சங்கமாக இருந்த காலத்தில் அதன் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டு உழைத்த - லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் அயராத தொண்டனாக பாடுபட்ட ராஜநாயகம் அக்கட்சி 1963 இல் அற்ப நலன்களுக்காக, தான் இதுகால வரை கைக் கொண்டிருந்த உன்னத நோக்கங்களைக் கைகழுவியபோது, அக்கட்சி யைவிட்டு வெளியேறியவர் பின்னர் அந்தக்கட்சிப்பக்கம் தலைவைத்துக் கூடப் படுத்ததில்லை.

1971 இல் ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியின்போது சிறைவைக்கப்பட்ட முக்கிய தலைவர்களுக்காக பால தம்போவின் கீழ், நீதிமன்றங்களில் வழக்காடிய ராஜநாயகம் இறுதிவரை அப்போர்க்குணத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

குற்றவியல் சட்டத்தில் ஆழ்ந்த ஞானம் கொண்டிருந்த ராஜநாயகம், அத்துறையில் தொழில்பார்த்திருந்தால் பணமும் புகழும் கொண்ட வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்திருப்பார். அதே மாதிரி ஒரு வாய்ப்பு, லண்டனில் ஒரு கார்ப்பரேட் சட்ட நிறுவனத்திடமிருந்து வந்தபோது, அந்தத் தொழிலை நான் ஏற்றிருந்தால் Tamil Times பத்திரிகையை நான் கொண்டுவர முடியாது என்று அந்த நல்வாய்ப்பைத் தூக்கிப்போட்டவர் ராஜநாயகம்.

தொழிற்சங்கவாதியாக புடம்போடப்பட்ட ராஜநாயகம் சமூகத்தில் வலுவற்ற கூட்டத்தின் உரிமைக்குரலாகவே விளங்கினார்.

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவின் கொடுங்கோலாட்சியில் தொழிற்சங்கங்களின் அடித்தளமே சிதைக்கப்பட்டபோது அதனைக் கண்கூடாகப்பார்த்தவர் ராஜநாயகம். 'யாழ்ப்பாண மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட எனக்கு நேரமில்லை' என்று ஒரு ஜனாதிபதி சொன்ன போது, 'தமிழர்கள் தங்களின் இடம் எது என்பதைத்தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்' என்று அதே நபர் திருவாய் மொழிந்தபோது 'என்ன சொல்கிறார் இவர்?' என்று கேட்டவர்கள் பலர். அந்தக் குரலை உரத்து ஒலித்தவர் ராஜநாயகம். 'தமிழர்களின் ஏகபோக பிரதிநிதிகள் தாங்களே' என்று ஒரு கூட்டம் சொன்னபோதும் அவர் அதைக்கேட்டு நகைத்திருக்கிறார்.

பி.பி.சி. தமிழ்ப்பகுதியின் பிரபல ஊடகவியலாளர் ஒருவருக்கு சமாதானம் என்றாலே வேம்பாய்க்கசந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. இரண்டு பக்கங்களிலும் நிகழ்ந்த மனிதப் பேரழிவுகளின் தீயில் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருந்தவர்கள் அவர்கள். இந்த மனித அழிவுகள் குறித்து மனம் நொந்தவர் ராஜநாயகம். அந்த மண்ணில் அனைத்து இன மக்களும் சம உரிமை படைத்தோராய், சமாதான வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தவர் ராஜநாயகம்.

சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா- விடுதலைப்புலிகள் பேச்சு வார்த்தைகள் முறிவடைந்து, மீண்டும் மோதல் வெடித்து, ஏழு வாரங்களில் இரு பக்கமும் 800 பேர் பலியானபோது, வாரத்திற்கு 85 உயிர்களை இந்த யுத்தம் பலி கொண்டபோது, மனம் நொந்த ராஜநாயகம் The Art of the Possible என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதியிருந்தார்.

'ஒருவர் சரியா தப்பா என்ற ஆராய்ச்சியில் நாம் இறங்க வேண்டியதில்லை.

இறுதி ஆய்வில், எந்த மனித உறவிலும் போலவே அரசியலும் சாத்தியப்படக்கூடியதைப் பேசும் ஒரு கலைதான். பூரணத்துவமற்ற ஒருலகில் தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். வெவ்வேறு கலாசார, சமூகப் பின்னணிகளில், பல்வேறு பட்ட நோக்குகளும் அபிலாஷைகளும் கொண்ட, முரண்பாடுகள் நிரம்பி வழியும் மனிதர்களைக்கொண்ட சமூகத்தில், குறித்த ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தில், பெருந்தொகை மக்கள் சந்தோஷமான, மனநிறைவுடன் கூடிய வாழ்க்கையைக் கண்டடைவதன் சாத்தியப்பாட்டைப் பற்றியே நாம் பேச வேண்டும்' என்று ராஜநாயகம் எழுதுகிறார். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது நிலைப்பாடுகளையே அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால் ஒரு அங்குலம் கூட நாம் நகர முடியாது. அரசியல் என்பதுவும் சாத்தியப்பாடுகளைப் பற்றிய கலைதான்.

எழுபதுகளில் இலங்கையில் அரசியல் நிலைமைகள் சீரழிந்து போய்க் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில்தான் ராஜநாயகம் லண்டன் வந்தடைகிறார். ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவின் பூரண நிறைவேற்று அதி காரம் படைத்த ஜனாதிபதி ஆட்சியில் நாடு நாசமுறும் கட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்லப்படுவதை ராஜநாயகம் கண்கூடாகப்பார்த்தவர். எண்பது களில் தமிழருக்கெதிரான ஒடுக்குமுறைகள் அதிகரித்தபோது, அவர்களின் குரலை உலக அரங்கில் ஒலிக்கவும், இலங்கையில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் புலம் பெயர்ந்து உலகெங்கும் வாழும் இலங்கையர்களுக்காகவும் அவர் Tamil Times பத்திரிகையை நடத்தினார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக அந்த மாதாந்த ஆங்கிலப்பத்திரிகை வெளிவந்தது பெருஞ் சாதனைதான். அமரர் என்.எஸ்.கந்தையாவின் அரும்பெரும் நிர்வாகத்தில், ஓவியர் கே.கே.ராஜாவின் வடிவமைப்பில் அந்தப்பத்திரிகை வெளியாகி, என்.எஸ்.கந்தையாவின் மறைவுடன் அப்பத்திரிகை செயலிழந்தது துரதிர்ஷ்டமாகும். இலங்கை அரசியல் நூல்களைக் கொண்ட அரும்பெரும் நூலகத்தை அவர் கொண்டிருந்தார். இலங்கைப் பத்திரிகைச் செய்திகள் பற்றிய பெருஞ் செய்திக்கோவைகளை அவர் பேணியிருந்தார்.

தமிழ் ரைம்ஸ் பத்திரிகை தமிழர் மட்டுமே வாசித்த பத்திரிகை அல்ல. மனித உரிமை அமைப்புகள், ஆராய்ச்சி மாணவர்கள், அரச மட்டத்தில் கொள்கை வகுப்போர், அரசியல்வாதிகள் என்று அனைத்துத்தரப்பாலும் வாசிக்கப்பட்டன. இரண்டாயிரம் பிரதிகள் வரை அது விலையாகியது. முழுக்க அது சந்தாதாரர்களின் ஆதரவிலேயே இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் சீராக வெளிவந்தது.

மாற்றுக்கருத்தாளர்களின் மையமாக அவர் திகழ்ந்தார். ஒடுக்கப்பட்ட குரல்களை அவர் எப்போதும் மேடைகளில் பிரதிபலித்திருக்கிறார். அதிகாரபலம் கொண்டு திரிந்தவர்களின் அச்சறுத்தலை அவர் எதிர் கொண்டார்.

இலங்கை அரசின் சர்வாதிகாரப்போக்கு, சிறுபான்மை இனங்களுக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறைகள், மனித உரிமை மீறல்கள், தமிழ் விடுதலை இயக்கங்கள், இயக்கங்களுக்கிடையிலான சகோதரப்படுகொலைகள், சமாதானப்பேச்சுவார்த்தைகள், தமிழக அரசியல், இலங்கை-இந்திய உறவுகள், சர்வதேசிய அரசியல் என்று அனைத்து அம்சங்களையும் பற்றிய தீர்க்கமான நிலைப்பாடுகளை தமிழ் ரைம்ஸ் பத்திரிகை எடுத்திருந்தது. அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியத்தலையங்கங்களில் அதியுன்னத அறம் பேணப்பட்டது. மாறுபட்ட அனைத்து கருத்துகளுக்கும் இடமளிக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு எதிர்வினைகள் ஆற்றப்பட்டன. அவருக்கு பத்திரிகை என்பது கேளிக்கை அல்ல. எழுத்து விளையாட்டு அல்ல. எளிமையான பத்திரிக்கை அது. செய்திகளாலும் கட்டுரைகளாலும் நிறைந்து வழியும் பத்திரிக்கை அது. ஒரு சின்ன வெளிகூட மிஞ்சி இராது. என்.எஸ்.கந்தையாவும் ராஜநாயகமும் ஒரு புனித யாத்திரை போலவே அப்பத்திரிகையை நடத்தி வந்தனர்.

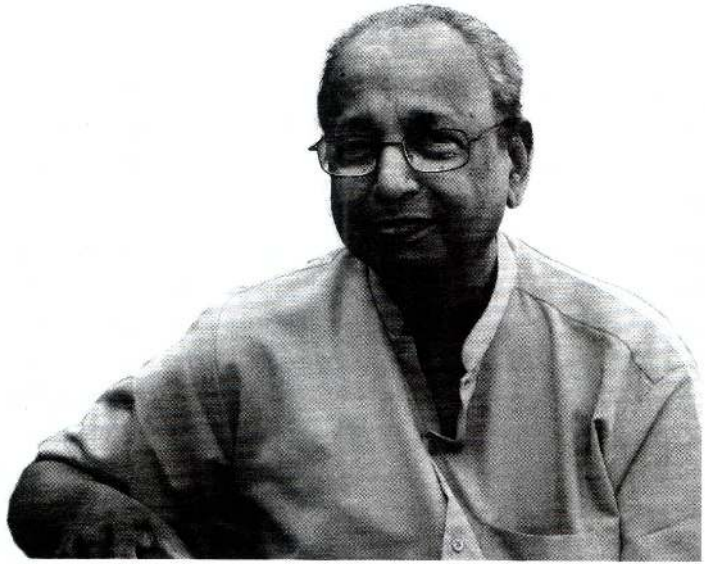
ராஜநாயகத்தின் Tamil Times ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் Sri Lanka Through Troubled Times என்ற தலைப்பில் இரண்டு தொகுதிகளாக கிட்டத்தட்ட 750 பக்கங்களில் வெளியாகியுள்ளது.

ராஜநாயகத்தின் ஏனைய ஆங்கிலக்கட்டுரைகளும் இன்னும் ஓராயிரம் பக்கங்களை உள்ளடக்கும்.

இனிய சபாவமும் விருந்தோம்பும் பண்பும், தங்கு தடையற்ற உரையாடலும் நகைச் சுவையுணர்வும், நறுக்கென்ற பதிலும் அவரின் முத்திரைகள். ரெஜினா என்ற அவரது இனிய துணை மறைந்தபோது அவர் துணையற்ற தனிமையில் இருந்தாலும், அரசியல் செயற்பாட்டில் அவர் இறுதிவரை தொடர்ந்து இயங்கியவர்.

ஒரு முற்போக்கு மனிதரின், இலட்சிய உள்ளத்தின் மறைவு உலகின் உன்னதமொன்றை பறித்துச் சென்ற உணர்வை அவரை அறிந்தவர்களின் நெஞ்சில் என்றும் பொறித்திருக்கும்.

சென்று வாருங்கள் தோழரே!

நா. சிர்கெங்காதரன்

1936ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 03ஆம் திகதி சுன்னாகத்தில் பிறந்தவர் பெரியதம்பி ராஜநாயகம். ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். கல்வியில் சிறந்ததுடன் விளையாட்டிலும் சிறந்து விளங்கினார். கிரிக்கட்டில் ஆரம்பபந்து வீச்சாளனாக பல வெற்றிகளின் பின்னால் இருந்ததுடன் பாட்மின்ரன் விளையாட்டிலும் சிறந்து விளங்கினார். கல்லூரியில் என் எஸ் கந்தையா, அதிபர் ஒரேற்றர் சுப்ரமணியம் ஆகியோரின் விருப்பத்துக் குரிய மாணவன். கல்லூரி மாணவனாகவே லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் இளைஞர் அணியில் இணைந்து வேலை செய்தார்.

1957இல் போட்டிப் பரீட்சையில் தேறி இலங்கை அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்தார். GCSU எனப்படுகின்ற அரசாங்க லிகிதர் சேவை சங்கத்தில் இணைந்து தொழிற்சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டார். அப்போது GCSU அரச சேவையாளர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவான, பெரிய சங்கமாக இருந்தது. தோழர் ராஜநாயகம் GCSUஇல் அங்கத்தவராக இணைந்த வேளையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த சங்கம்

பண்டாரநாயக்கா அரசுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற வேலை நிறுத்தப் போராட்ட தோல்வியின் பின்பாக சமசமாஜ கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. அன்றிலிருந்து கட்சியை விட்டு விலகும்வரை கட்சியின் சார்பிலேயே தீவிரமாக தொழிற் சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டார்.

லங்கா சமசமாஜ கட்சி தமிழர்களுக்கு சம அந்தஸ்து என்றும் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழர்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்றும் கொள்கை கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். பண்டாரநாயக்கா கொண்டு வந்த சிங்களம் அரசமொழி என்ற சட்டத்துக்கு எதிராக பாராளுமன்றத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் இவர்கள் பெரிய போராட்டங்களை நடாத்தினார்கள். பாராளுமன்றத்தில் பிரஜா உரிமைச் சட்டம், வாக்குரிமைச் சட்டம், சிங்களம் அரசமொழி சட்டம் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக வாக்களித்தவர்களில் இவர்களே பெரும்பான்மையானவர்கள். இன்றைய தமிழ் அரசியல் சந்ததி தெரிய விரும்பாத சரித்திரம் இதுவாகும்.

தோழர் ராஜநாயகம் இந்த வேளையில் இலங்கை அரசியலின் மூன்றாவது பெரிய சக்தியாக இருந்த லங்கா சமசமாஜக்கட்சியின் மத்திய குழு உறுப்பினராக தீவிர அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவருடைய அண்ணர் காலம்சென்ற Dr அரசரட்ணம் (அரசர்) அவர்களும் லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் தீவிர அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

லங்கா சமசமாஜ கட்சி 1960 மார்ச் மாதம் இடம்பெற்ற இலங்கை பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலில் ஏறக்குறைய சகல தொகுதிகளிலும் போட்டி விட்டு அரசைக் கைப்பற்றும் தீர்மானத்துடன் கடுமையாக வேலை செய்தனர். அவர்களின் எண்ணம் எதிர்காலத்தில் சாத்தியப்படும் சூழ்நிலை இல்லாத வகையிலேயே தேர்தல் முடிபுகள் இருந்தன. கட்சித் தலைமை 'கூட்டணி அரசியல்' என்ற புதிய சிந்தனைக்குள் வரத் தொடங்கியது.

இந்த சிந்தனையை கட்சியின் திட்டமாக மாற்றும் எண்ணத்துடன் 1963ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் கொழும்பு நகரசபை மண்டபத்தில் சமசமாஜ கட்சியின் பொதுக் குழு கூடியது. நாடு முழுவதும் இருந்து ஆயிரம் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட இந்த மாநாட்டில் கட்சித் தலைமையின் 'கூட்டணி அரசியல்' என்ற தீர்மானத்துக்கு எதிராகப் பேசி, வாக்களித்து விட்டு மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினார். இவரைப் போலவே நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பேசியும் எதிராகவும் வாக்களித்தனர். தோழர்கள் எட்மன்ட் சமரக்கொடி, பால தம்போ, காராளசிங்கம், உபாலி கூறே போன்றவர்களுடன் மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினார். வெளியேறியவர்கள் 'புரட்சிகர சமசமாஜ கட்சி'யை

(LSSP-R)ஆரம்பித்தார்கள். வெளியேறி யவர் மரணிக்கும் வரை லங்கா சமசமாஜ கட்சியின் பக்கம் போகவில்லை. 1970இல் இரண்டாவது பெரிய கட்சியாக வெற்றிபெற்று சிறிமாவோ ஆட்சியின் முக்கிய அமைச்சர்களாக என் எம் பெரேரா, கொல்வின் ஆர் டி சில்வா போன்றவர்கள் இருந்த வேளையிலும் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டும் அந்த அரசியலைத் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் இவரின் அண்ணர் காலம்சென்ற Dr அரசரட்ணம் அந்த மாநாட்டில் இந்த தீர்மானத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்து கட்சியில் தொடர்ந்தும் இருந்ததுடன் அரசுகளையும் ஆதரித்து நின்றார். இவரின் கடைசித் தம்பி காலம்சென்ற பெரி சண்முகநாதன். இவர்களின் அரசியலுக்கு எதிராக இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து வேலைசெய்தார். முற் போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக இருந்து இளம் வயதில் காலமாகிவிட்டார். தம்பியார் பெரி சண்முகநாதனின் எழுத்தாற்றலையும் பங்களிப்பையும் தெரியாதவனாக இருந்துவிட்டேனே என்று வருந்துவார். ராஜநாயகத்தின் இன்னொரு தம்பி அமரர் நடராஜா (காந்தி) அரசியலில் இடதுசாரியாக இருந்தாலும் இவர்கள் மூவர் போல கட்சி அரசியலில் ஈடுபடவில்லை. இவர்களுக்கு இரு சகோதரிகள். ஒரு வர் திருமதி பரமேஸ்வரி செல்வரத்தினம். மற்றவர் திருமதி மகேஸ்வரி சிவயோகநாதன். இவர்கள் கொழும்பில் வசித்து வருகிறார்கள்.

1958ஆம் ஆண்டு அக்குவைனாஸ் பல்கலைக்கழக கல்லூரியின் மூலம் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் BSc பட்டதாரியானார். இலங்கை சட்டக் கல்லூரியில் சேர்ந்து 1st Class Honours உடன் 1968 இல் சட்டத் தரணியானார்.

இலங்கையில் அரசியல், தொழிற்சங்க வேலைகளுடன் சட்டத்தரணியாகவும் சிலகாலம் வேலை செய்தார். இலங்கையில் இருந்து வெளியேறும் வரை சமசமாஜக் கட்சியில் இருந்து இவருடன் பிரிந்து வந்த பால தம்போவுடன் சேர்ந்து வேலை செய்தார். அவருடைய தொழிற்சங்க வேலைகளிலும் அரசியல் வேலைகளிலும் உதவி செய்து வந்தார். 1971இல் ரோஹன விஜயவீரா தலைமையில் இடம்பெற்ற ஆயுதக் கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து அவர்களுக்காக சிறப்பு நீதிமன்றத்தில் பால தம்போவுடன் இணைந்து ஆஜரானார். இதன் விளைவான நிலைமைகளினால் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி இங்கிலாந்துக்கு வந்தார். லண்டன் வந்தவர் சிலகாலம் சட்டத் தரணியாக வேலைசெய்தபின் Bexley Councilஇல் இணைந்து சிரேஷ்ட சட்ட ஆலோசகராக ஓய்வு பெறும்வரை கடைமை யாற்றினார்.

இங்கு வந்த காலம் முதல் இலங்கை சம்பந்தமான அரசியல், சமூக, மனித உரிமை அமைப்புகளில் கடந்த 45 ஆண்டுகள் தனது பங்களிப்பை வழங்கி வந்தார்

Ceylon Solidarity Campaign
Campaign for the Release of Eelam
Political Prisoners
Eelam Solidarity Campaign
SCOT Human Rights Council
Campaign for Democracy & Justice in Sri Lanka
Sri Lanka Democracy Forum

என்கின்ற அரசியற் பிரச்சார, மனித உரிமை அமைப்புகளின் காத்திரமான செயற்பாடுகளின் பின்னணியில் இவரின் பங்களிப்பு முக்கியமானது.

SCOT என்கின்ற அமைப்பின் செயற்பாடுகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட தோழர் ராஜநாயகம் அதனது செயலாளராகவும் தலைவராகவும் செயலாற்றியதுடன், அதன் கீழ் மனித உரிமை அமைப்பு ஒன்றை உருவாக்கி (SCOT Human Rights Council) . அதன் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக இருந்தார். அதன் மூலம் எம்மவர் யாரும் போகாத, நினைக்காத காலத்தில் ஜெனிவாவில் இடம்பெறும் UN மனித உரிமைக் கழக மாநாடுகளில் பங்குபற்றினார். அங்கு இலங்கையின் மனித உரிமை அவலங்களை பாகுபடின்றி எடுத்துரைத்தார். இது சம்பந்தமான இரண்டு நூல்கள் தோழர் ராஜநாயகம் எழுதி வெளிவந்தன. அவையாவன:

1 Law and Practice of Arbitrary Detention in Sri Lanka
2 Arbitrary Killings in Sri Lanka (Reports)

தனது பாடசாலையான ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்றை தனது ஆசிரியர் என் எஸ் கந்தையா அவர்களுடன் இணைந்து உருவாக்கினார் அதன் செயலாளராக நீண்ட காலம் செயற்பட்டார். இந்த மண்ணின் பெருமைக்கு உரிய அமைப்பு TSSA எனப்படுகின்ற தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கம். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக ஜனநாய முறையில் இயங்கும் இந்த சங்கத்தில் இன்று ஏறக்குறைய 100 இலங்கையின் தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் அங்கத்தவராக இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் செயற்ப

பட்டார். அதன் யாப்பை (Constitution) எழுதி நீண்டகாலவெற்றிகரமான செயற்பாட்டுக்கு வித்திட்டவர் தோழரே.

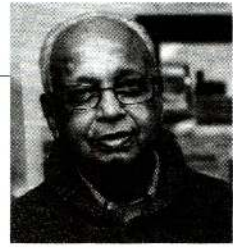
இந்த மண்ணில் இடம்பெறுகின்ற முற்போக்கு கலை, இலக்கிய முயற்சிகளின் ஆதரவாளராக இருந்துவந்தார்.

தோழர் ராஜநாயகத்தின் வாழ்வில் அவரே சிறந்தது என கருதுவது இறுதிவரை நினைத்தது 'தமிழ் டைம்ஸ்' (TAMIL TIMES) பத்திரிகையை, 1981இல் இருந்து 2006 வரை 25 நீண்ட ஆண்டுகளாக ஆசிரியராக இருந்து (Voluntary Basis) நடாத்தியதுதான். இலங்கையில் போராட்டம் இடம்பெற்ற காலத்தில் 25 ஆண்டுகள் அதன் ஆசிரியராக அரசாங்கங்களையும் இயக்கங்களையும் ஒரேமாதிரி சமநிலையில் வைத்து விமர்சித்த முறை காலத்துக்கும் நிலைத்து நிற்கும், தமிழ் டைம்ஸ் பறிபோகும் நிலை வந்தபோது தன்னுடைய ஆசிரியர் NS கந்தையாவை பத்திரிகை நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் முகாமையாளராகவும் பொறுப்பேற்க வைத்து பத்திரிகையை தொடர்ந்து நடாத்தினார். இவரின் Layout வேலைகளை ஏறத்தாழ 17 வருடங்கள் கிருஷ்ணராஜா (KKRajah - ART-IST) என்கிற நண்பரின் உதவியுடன் நடாத்தி முடித்தார்.

அரசாங்கத்தின் அச்சுறுத்தலுக்கு மேலாக இயக்கங்களின் குறிப்பாக பலிகளின் அச்சுறுத்தலுக்கு முகம் கொடுத்து பத்திரிகையை நடாத்தியது என்பது மிகப் பெரிய சாதனை. இதற்காகவே மனித இனம் தலை சாய்த்து தோழருக்கு அஞ்சலி செய்யலாம்.

தோழர் ராஜநாயகம் அவர்கள் இலங்கையின் வரலாற்று நாயகர்களாக கருதப்படும் தோழர் என் எம் பெரேரா, தோழர் கொல்வின் ஆர் டி சில்வா, தோழர் பால தம்போ, தோழர் வாசுதேவ நாணயக்கார முன்னாள் ஜனாதிபதிகள் சந்திரிகா குமாரதுங்க, மணிந்த ராஜபக்ஷ, போன்ற பலருடன் நெருக்கமான நட்பு கொண்டவர். ஆனால் அந்த நட்பினை தனிப்பட்ட இலாபங்கள் எதற்கும் பயன் படுத்தாமலும், அவர்களுடைய அரசியலை முழுமையாக ஏற்காமலும் கவனமாகப் பேணிவந்தார்.

இத்தகைய பெறுமதிமிக்க மனிதன் ஒருவரின் காலத்தில் நாம் வாழ்ந்திருக்கிறோம் என்பது எமக்குப் பெருமை. அதனோடு அவருடன் நீண்ட காலம் இணைந்து பயணித்து இருக்கிறோம் என்பதும் மிகப் பெருமையான விடயம். இந்த இனிமையான நினைவுகளுடன் 'சென்று வாருங்கள் தோழரே' என்று தலைசாய்த்து செவ்வஞ்சலியை செலுத்துகிறோம்.

இலட்சியங்களோடு வாழ்தல்

வி. சிவலிங்கம்

“மாற்றத்துக்கான சமயங்களில் கற்றுணராதவர்கள் மண்ணிலகின் வாரிசு ஆகிறார்கள்!

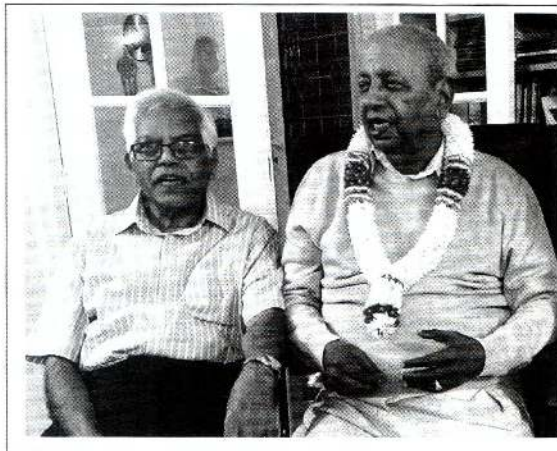
கற்றுத் தேர்ந்தவர்களோ, அதுவரை இருந்திராத ஓர் உலகிற்குத் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.”

எனது வாழ்வுப் பயணத்தில் சந்தித்த ஓர் அபூர்வ மனிதரே தோழர். ராஜநாயகம் அவர்களாகும். பிரித்தானியாவிற்கு நான் வந்த காலங்களில் அவரது உரைகளை மிகத் தூரத்திலிருந்து கேட்டுப் பிரமித்திருக்கிறேன். தமிழர்கள் பலர் பல ஆண்டுகளுக்கே முன்பே பிரித்தானியாவிற்கு வந்திருந்த போதிலும், பல துறைகளில் தேர்ச்சியடைந்தவர்களாக காணப்பட்ட போதிலும் ஆங்கில மொழியில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளை ஆழமான விதத்தில் எடுத்துச் சொல்ல யாரும் முன்வந்ததில்லை. தாமுண்டு, தமது வாழ்வுண்டு என வாழ்ந்த பலர் 1983ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்ற இனக் கலவரம் காரணமாக இலங்கை சென்று வாழமுடியுமா? தமிழ் மக்கள் அங்கு உரிமை பெற்ற மனிதர்களாக வாழமுடியுமா? என்ற சந்தேகங்களுக்குள் தள்ளப்பட்டனர். இனக் கலவரங்களும், ஆயுதப் போராட்டமும், ராணுவக் கெடுபிடிகளும் மக்களின் அடிப்படை வாழ்வு நிலமைகளைச் சீரழித்தபோது கூடவே அரசியலும் மாற்றங்களுக்குள் சென்றது. ஒரு சாரார் நாட்டுப் பிரிவினையைக் கோரி தமிழ் குறும் தேசிய வாதத்தை உக்கிரப்படுத்தினார்கள். இன்னொரு சாரார் இலங்கை முழுவதற்குமான ஆட்சிப் பொறிமுறையின் கோரமுக்கத்தை அடையாளம் காட்டி, முழுமையான ஜனநாயக மாற்றத்தைக் கோரி அதன் மூலமே தமிழ் மக்கள் அமைதியாக வாழ முடியும் என்றார்கள்.

இலங்கையில் ஜே வி பி இனரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆயுதக் கிளர்ச்சி தொடர்பாக நடைபெற்ற வழக்குகளில் பிரதான வழக்கறிஞரான தொழிற் சங்கவாதி பால தம்போ அவர்களின் உதவியாளராக செயற்பட்ட தோழர். ராஜநாயகம் அவர்கள் ஜே வி பி இற்குள்ளும், அரசு தரப்பிலும் ஏற்பட்ட ஆபத்து மிக்க குழப்ப நிலமைகளிலிருந்து தம்மை விடுவிக்க பிரித்தானியா வந்தார். விடுதலை என்ற பெயரால் தமிழர் தரப்பினராலும், இறைமையைப் பாதுகாத்தல் என்ற பெயரால் ராணுவமும் மக்களின் ஜனநாயக அடிப்படை உரிமைகளை அதாவது மனித உரிமைகளை மீறிச்

செயற் பட்ட நிலையில் அவற்றைச் சர்வதேச அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்ல உதவிய ஒருவராகவே அவரைக் காண்கிறோம்.

ஒரு புறத்தில் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் படிப்படியாக பறிக்கப்பட்ட நிலையில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செயற்பட்ட அரசியல் சக்திகளின் மிதவாத போக்குள்ள சப்பாணிப் போராட்டங்களும் அதனால் படிப்படியாக இழக்கப்பட்ட அடிப்படை அரசியல் உரிமைகளும், மறுபக்கத்தில் வேலைவாய்ப்பு, அபிவிருத்தி என்பன புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் கூடவே நில அபகரிப்பும், குடியேற்றங்களும் அதிகரித்து மக்கள் குடிப்பரம்பலில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மாற்றங்களால் ஏற்பட்ட

விரக்தி நிலமைகளும் விடுதலை என்ற பெயரில் ஆயுத வன்முறையாக மாற்றமடைந்திருந்தன. இந்த ஆயுத வன்முறை ஜனநாயக விரோத செயல்களாக மாற்றமடைந்து தமிழ் சமூகத்தில் காணப்பட்ட ஜனநாயக சக்திகளையும் பலிகொண்ட நிலையில் விடுதலைப் போராட்டம் என்பது மனித உரிமை மீறல்களை நியாயப்படுத்தும் ஒரு பண்பாட்டை நோக்கி மாற்றமடைந்து சென்றதால் அதன் போக்குக் குறித்து தமிழ் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினர் கவலை அடைந்தனர்.

சுதந்திரம், மனித உரிமை, ஜனநாயக கட்டுமானங்களைப் பலப்படுத்தல் என்பற்றை ஆதரித்தும், ராணுவவாதம், பயங்கரவாதம், ஜனநாயக மறுப்பு போன்றவற்றிற்கு எதிராகவும் உலக அளவில் ஆதரவைத் தேடுதல் அவசியமாகியது. தமிழ் மக்கள் ராணுவ ஒடுக்குமுறைகளாலும், பொருளாதார தடைகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் பிரிவினையை முன்னிலைப்படுத்தி முன்வைக்கப்பட்ட தேசியவாதத்தின் மனித உரிமை மீறல் மற்றும் ஜனநாயக விரோதப் போக்குகளுக்கு எதிராக பேசுவது, எழுதுவது என்பது சாத்தியப்படாது, உயிராபத்து நிறைந்தது என எண்ணிப் பலர் ஒதுங்கிய காலங்களில்தான் அதன் பிரதம ஆசிரியப் பதவியைப் பொறுப்பேற்று “தமிழ் ரைம்ஸ்” வெளிவந்தது. அவரது தனித்துவமான எழுத்தும், சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை என்பவற்றில்

விட்டுக் கொடுப்பற்ற அவரது விமர்சனங்களும் பெரும்பான்மைச் சிங்கள அறிவு ஜீவிகள் மட்டத்தில் காத்திரமான இணக்கத்தை ஏற்படுத்தின. ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சகல சமூகங்களும் இணைந்து வாழலாம் என்ற நம்பிக்கை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செத்துவிடவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தின.

இதனையே 2009ஆம் ஆண்டின் பின்னர் பிரிக்கப்படாத, பிரிக்க முடியாத ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அதிகார பரவலாக்கல் ,அதிகார பகிர்வு என்ற சமஷ்டி அடைப்படைகளில் தீர்வுகளை எட்டலாம் என தமிழ் அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் உறுதி செய்தன.

1981ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வெளியாகிய முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“நாம் தமிழ் ரைம்ஸ் என்ற தலைப்பில் இதனை வெளியிட்ட போதிலும் அதில் வெளிவரும் செய்திகள், கருத்துக்கள், மற்றும் தகவல்கள் இலங்கையில் வாழும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் பறங்கியர் சமூகங்களின் செய்திகள் தொடர்பான பொதுத் தேவையை நிறைவேற்றுவதே பிரதான நோக்கமாகும். இருப்பினும் அரசியல் பிரச்சனைகள் குறித்து நாம் கேள்விகளை எழுப்பத் தயங்கப் போவதில்லை. எந்த அரசியல் கட்சியையும் சாராமல் இதனை நிறைவேற்றுவதே எமது கடப்பாடாகும். நாம் பரந்த அளவில் செய்திகளுக்கும், தகவல்களுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்க எண்ணியுள்ள போதிலும் தமிழ் ரைம்ஸ் என்பது தாயகத்திலும், புலம் பெயர் தேசங்களிலும் ஜனநாயகம் ரூபம் மனித உரிமை மற்றும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுப்பதே தாரக மந்திரமாக கொண்டிருக்கும்.”

இவ்வாறு 1981ஆம் ஆண்டு குறிப்பிட்ட உறுதி மொழிகளோடு ஆரம்பித்த அவர் 25 ஆண்டுகள் அதற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்தார். தமிழ் மக்களினதும், ஏனைய சமூகங்களினதும் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் போராட்டத்தையே அவர் பேனா தொடர்ந்தது. ஆட்சியில் அவரது அரசியல் நண்பர்கள் பலர் செயற்பட்ட போதிலும் அவர்களது ஜனநாயக விரோதப் போக்கை அம்பலப்படுத்த அவர் தயங்கியதில்லை.

2006ஆம் ஆண்டு தனது 25வது ஆண்டின் டிசெம்பர் மாத இறுதி இதழோடு அதன் பயணம் முற்றுப் பெற்றது. அவரது உடலாரோக்கியத்தைப் புறக்கணித்து இரவு, பகல் பாராது தனது சேவையை வழங்கிய அவர் அந்த இறுதி இதழில் இவ்வாறு தனது ஆசிரியர்

தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டார்.

“ போர் நிறுத்தம் என்பது அரசியல் மட்டத்தில் இரு சாராருமே தோற்றுப் போன ஒன்றாகவே கருதினர். சமாதான முயற்சிகள் என்ற பெயரில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. நோர்வே விசேட தூதுவர் அரசுடனும், புலிகளுடனும் சுமார் 10 நாட்கள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திய போதிலும் எவ்வித பயனுமின்றிக் குழம்பிய மனிதராகவே நோர்வே திரும்பினார். ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது இந்த ஆண்டு மேலும் துன்பங்களையும், கலக்கத்தையும் விட்டுச் செல்கிறது. அடுத்துவரும் காலங்களில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் தற்போதைய முரண்பாடுகளை உக்கிரப்படுத்தும் போக்கை மாற்றாவிடில் நிலமைகள் மோசமாகவே செல்லும்”

இவ்வாறு போராட்டத்தில் ஏற்படப்போகும் இறுதி அவலங்களைக் குறிப்பிட்ட அவர், 2009ஆம் ஆண்டு ஆயுதப் போராட்டம் மௌனிக் தாக நிலமைகள் மாறியபோது, ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவி மக்கள் பலர் கொல்லப்பட்டபோது மிகவும் கவலைப்பட்டார். இரு தரப்பாரும் அப்பாவி மக்களைக் கவசங்களாக்கி, பாரிய மனித அவலங்களைத் தோற்று வித்தார்கள். பலர் போராட்ட காலங்களில் ஜெனீவாவை நோக்கிப் பயணம் செய்தனர். மேற்குலக தலைநகரங்களில் ஆயிரக் கணக்கில் குவிந்து ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தினர். ஆயுதப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்திப் பலர் பத்தி பத்தியாக எழுதினர். அறிக்கைகள் வெளியிட்டனர். முடிவில் உலக நாடுகள் பல போராட்டத்தின் இயக்கு சக்திகளைத் தடை செய்தபோதே விழித்துக் கொண்டனர்.

பத்திரிகைக்காக உழைத்தல், ஜெனீவா மனித உரிமை மாநாட்டிற்காக அறிக்கை தயாரித்து கையளித்தல், சமூக அமைப்புகளில் பங்குபற்றல் என அவரது வாழ்க்கை ஓடிய போதிலும் இப் பத்திரிகை நிறுத்தப்பட்ட தன் பின்னர் அவர் அதிகளவில் நூல்களைப் படிப்பதில் கவனம் செலுத்தினார். உலக அரசியல் போக்குகளின் அடிப்படையில் இலங்கை மேலும் மேலும் அந்நியப்படும் அவலங்களை அடிக்கடி தெரிவித்தார்.

தமிழ் ரைம்ஸ் பத்திரிகையின் வெளியீடு தடைப்பட்டதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. அவரது எழுத்துக்கள் குறிப்பாக மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக மிகவும் காட்டமாகவே இரு தரப்பாரையும் விமர்ச்சித்தார்.

ஒரு சாரார் இது தர்மத்திற்கும், அதர்மத்திற்கும் இடையில் நடக்கும் போர் என்பதால் தர்மத்தின் பக்கம் நிற்க வேண்டும் என வற்புறுத்திய

துண்டு. தமிழர் தரப்பில் எந்த வகையில் தர்மம் செயற்படுகிறது? என்பது உலக அளவில் மனித உரிமை அமைப்புகளின் அறிக்கைகளாக வெளிவந்த நிலையில் போராட்டம் பற்றிய விவாதங்கள் வன்முறை எச்சரிக்கைகளாக மாறியதுண்டு. இவரும் அவர்களது இலக்காக மாறினார். இப் பின்னணியில் ஜெனீவாவை நோக்கிப் பலர் பயணித்தனர். அறிக்கைகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் என தொடர்ந்தன. இருப்பினும் சர்வதேச சமூகங்கள் நம்பும் விதத்தில் தகவல்களை ஆங்கில மொழியில் வழங்கிய ஒரே ஊடகமாக தமிழ் ரைம்ஸ் மட்டுமே விளங்கியது. உலக மனித உரிமை அமைப்புகள் தமது தேவைகளுக்கு ஆதாரமாக இப் பத்திரிகையின் செய்திகளையே பயன்படுத்தியது. இலங்கை அரசு இப் பத்திரிகையின் தாக்கத்தை உணர்ந்து இதே பத்திரிகை வடிவத்தில் போலியாகப் பிரசுரிக்க ஆரம்பித்தது.

அப் பத்திரிகை நின்றுபோன சில காலங்களில் அவரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பும், அதன் மூலம் அவரது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பமும் கிட்டியது. அரசியல் கோட்பாடுகள், அணுகுமுறைகள் குறித்து விவாதிக்க முடிந்தது. இலட்சியங்களை வரித்துக் கொள்ளல், அவற்றிற்காக செயற்படுதல் என்பதற்கான ஓர் உதாரண மனிதராக அவரைக் காண்கிறேன்.

“ராஜநாயகம் அண்ணர்” என நாம் மிகவும் தோழமையோடும், பாசத் தோடும் அழைத்த அவர் இன்று எம்மை விட்டுப் பிரிந்த போதிலும் அவரது வாழ்வும், எழுத்துக்களும் ஓர் முழுமையான மனித வாழ்வின் அடையாளமாக, வழிகாட்டியாக அமையுமென நம்புகிறேன். அவர் தனது இளமைக் காலம் முதல் ஓர் சமூக மாற்றத்தை நோக்கியே பயணித்தார். அவரின் நினைவாக எம்மில் சிலர் இணைந்து அவரது 25 ஆண்டுக்கால தமிழ் ரைம்ஸ் வெளியீட்டின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தினைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தொகுப்பு எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எமது சமூகமும், நாடும் கடந்து வந்த பாதையை பாரபட்சமற்ற விதத்தில் உய்த்தறிய பயன்படும் என மனதார நம்புகிறோம்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் மனித உரிமைக்காக தனது ஆயுளைச் சமர்ப்பித்த ஒரு இலட்சியத் தோழனாகவே அவரைக் காண்கிறேன். அவரது இலட்சியக் கனவுகளைச் செயற்படுத்த எம்மை ஒப்படைப்பதே நாம் செலுத்தும் அஞ்சலியாகும்.

07-07-2022

'தமிழ் ரைம்ஸ்' இராசநாயகம்: பத்திரிகைத் துறைக்கு ஓர் அணி!

மாலி

நம்முடைய இந்த வரலாற்றுக் காலத்தில் மதிப்போடு போற்றப்பட வேண்டிய உன்னதமான ஒரு பத்திரிகையாளராக திரு பெ. இராசநாயகம் 17-6-2022 அன்று மறைந்தார். மதிப்பார்ந்த, ஓர் ஆங்கில மொழி பத்திரிகையாளர் - பத்திரிகை ஆசிரியர் அவர்.

இலங்கையில் தமிழர்களின் அரசியல் உரிமைகளுக்கான முயற்சிகள் சாத்வீக முறைமைகளிலிருந்து தீவிரவாத நடவடிக்கைகளிலும் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கிய ஒரு முக்கியமான காலகட்டத்தில், அந்த மக்களின் உரிமைகளை வெல்ல ஒரு வெளிநாட்டு துணையாகும் எண்ணத்தில் லண்டனில் உதயமான 'தமிழ் ரைம்ஸ்' ஆங்கில மாத சஞ்சிகை, உலகளாவிய ரீதியில் பரவலான வாசகர் வட்டத்தைக்கொண்டிருந்தது. ஆரோக்கியமான கருத்துக்களுக்கும் கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கும் அது களம் அமைத்தது.

அப்போது, பின்னர் ஏற்பட்ட மிகுந்த நெருக்கடிகளுடனான காலத்தில் தமிழர் சார்ந்த செய்தித் துறை, ஒன்றில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு முழு ஆதரவாக அல்லது முழு எதிர்ப்பாக இயங்கும் துர்ப்பாக்கிய நிலையில் சிக்கியது. நடுநிலை என்பது துரோகம் என்று ஆக்கப்பட்ட நிதர்சனத்தில், 'தமிழ் ரைம்ஸ்' பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது.

1981இல் தொடங்கப்பட்ட இச் சஞ்சிகை தொடர்ந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகள், 2006வரை வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவான ஒரு நிலைப்பாட்டையே தமிழ் ரைம்ஸ் சஞ்சிகையும் வெளிப்படையாகவே காண்பிக்க தலைப்பட்டபோது, இலங்கையில் அரசின் செய்தி தணிக்கை

களும் தீவிரமாயிருந்தன. இக்கட்டத்தில், லண்டனிலிருந்து வெளியாகும் சஞ்சிகையின் ஒரு தார்மீக பொறுப்பையும் கடமையையும், காத்திரமான பங்களிப்பையும் உணர்ந்ததில், சஞ்சிகை யின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரான திரு என். எஸ். கந்தையா பதிப்பாளராக பொறுப்பேற்க, திரு இராசநாயகம் ஆசிரிய பொறுப்பை ஏற்றார். 'நீங்கள் சொல்வதை நான் மறுக்கலாம். ஆனால், அதைச் சொல்வதற்கான உங்களின் உரிமையை என் மரணம்வரையிலும் பாதுகாப்பேன்' - என்ற இலச்சினையுடன் திரு இராசநாயகம் தன்னை அச் சஞ்சிகையில் அர்ப்பணித்தார். தன்னுடைய அர்ப்பணிப்பான பணியில் தொடர்வதற்கு பல சவால்களையும் அவர் எதிர்கொண்டார்.

தெளிவும், நேர்மையும், துணிச்சலும், மொழி ஆளுமையும் மிகுந்த அவரின் ஆசிரிய தலையங்கங்கள், அதில் வெளியான செய்திக் கோவைகள், கட்டுரைகள், விவாதங்கள் இந்தக் காலப் பகுதியின் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்த சாட்சிய ஆவணங்கள்.

2006இல், பதிப்பாளரான திரு என். எஸ். கந்தையாவின் மரணத்தையடுத்து, தமிழ் ரைம்ஸ் வெளிவராதுபோனாலும், தர்மத்தில் சாய்ந்து விடாத பெருமையில் அது நிலைக்கிறது. ஆதங்கங்களில் மனது அங்கலாய்த்தாலும், அந்தப் பெருமையில் திரு இராசநாயகம் பிற்காலங்களில் ஓர் அமைதியைக்கண்டார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் வெளிவந்த தமிழ் ரைம்ஸ் ஆசிரிய தலையங்கங்களை இரண்டு பகுதிகளைக்கொண்ட நூல் தொகுப்பாக வெளிக்கொணர்ந்து, தன்னுடைய பத்திரிகைப் பணிக்கு அவர் முத்தாய்ப்பிட்டார்.

இங்கிலாந்துக்கு வெளியே இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், அவுஸ்திரேலியா, ஹொங்கொங் மற்றும் பல ஆபிரிக்க நாடுகளிலுமாக, தமிழ் ரைம்ஸ் செல்வாக்கைப்பெற்றபோது, 'சிறிலங்கன் ரைம்ஸ்' என்ற இலவச பத்திரிகையை வெளியிட்டு அதனை முறியடிக்க இலங்கை அரசு நிர்ப்பந்தத்துடன் அப்போது முயற்சித்தது.

இளமையிலேயே இடதுசாரிக் கொள்கைகளுடன் உந்துதல்கொண்ட வழக்கறிஞரான திரு இராசநாயகம், வாசுதேவநாணயக்கார, சந்திரிகா குமாரதுங்க போன்ற பலருடனும் நெருக்கமான நட்பைக்கொண்டவர். பத்திரிகைத்துறை அவர் மூச்சாக இருந்தாலும், அவரின் ஜீவனோபாயம் சட்டத்துறையாகவே இருந்தது.

1983 கலவரத்தையடுத்து லண்டனில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஸ்கொட்' தர்ம நிறுவனத்தின் செயலாளராகவிருந்த திரு இராசநாயகம் அதன் மனித உரிமைகள் உபகுழுவின் செயலாளராகவுமிருந்து, இலங்கை அரசின் மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக ஜெனீவாவில் தீவிரமாக பலகாலம் செயல்பட்டவர்.

எதிலும் ஒரு செய்நேர்த்தி அவருடையது. தன்னுடைய கருத்துக்களில் உறுதியாக - ஆனால், எல்லோருடனும் அன்பு, பண்புடன் பழகுவவர். தமிழ் மக்களின் 'விடிவை' விசுவாசமாக விழைந்தவர். அந்த விடிவைக் காண உழைத்தவர்.

சுன்னாகத்தை பிறப்பிடமாகக்கொண்ட திரு இராசநாயகம், ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி பழைய மாணவர். இளமையிலேயே மறைந்துவிட்ட எழுத்தாளரான பெரி. சண்முகநாதனின் சகோதரர்.

பரஸ்பரம் மதிப்பார்ந்த ஒரு நட்பு. பத்திரிகை துறையில் அவர் ஒரு தெம் பாகவிருந்தார். மனைவியின் மறைவு அவரை வெகுவாக பாதித்தபோது, 'தமிழ் ரைம்ஸ்' அதில் அவருக்கு தேற்றத்தை அளித்தது. ஆனால், தமிழ் ரைம்ஸ் வெளிவராது நின்றுவிட்டபோது, அதில் ஒரு தேற்றத்தை அவரால் கண்டுகொள்ள இயலவில்லை. இந்த காலம், அவருடனான நட்பில், அவர்மீதான ஒரு கரிசனையுமும் நெருக்கமாய் நிறைத்திருந்தது. அதில், ஒரு நிறைவு உணர்வில் கலக்கிறது.

மனிதம் சார்ந்த அரசியல் ராகவன், லண்டன்

ராஜநாயகம் எங்களுடன் இல்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் மறுக்கிறது. ஆனாலும், மனிதர்களுக்கு இறப்பு ஒன்றே நிச்சயமானது என்பதே காலத்தின் கணக்கு என மனதைத் தேற்றவேண்டியுள்ளது.

ஒரு சிறு அஞ்சலிக்குறிப்பின் மூலம் அவரது நினைவுகளை, அவரது வாழ்வின் பல்வேறு பரிமாணங்களை மீட்டுவதன் போதாமை இருக்கவே செய்கிறது.

ஒரு சிற்றெறும்பு போல சுறுசுறுப்பான மனிதர் கடந்த மூன்று ஆண்டு களுக்கு மேலாக வீட்டிலேயே பெரும்பாலும் முடங்கி இருந்தது எனது மனதை வாட்டியது. அவரது கார் இங்கிலாந்தில் போகாத இடம் இல்லை என்றே கூறலாம். யாராவது நண்பர்கள் தொலை தூரம் போகவேண்டி யிருப்பின், எந்தவித தயக்கமுமின்றி, 'நான் கொண்டு போய் விடுகிறேன்' என்பார்.

ராஜநாயகம் வீட்டுக்கு வந்தால் கலகலப்புக்கு பஞ்சமில்லை. அவரது நகைச்சுவைகள், நையாண்டிகள் பெரும்பாலும் அரசியல் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். அடக்கு முறையும் எதேச்சதிகாரமும் கோலோச்சும்போது நியாயம், அறம், மனித விழுமியங்கள் தொலைந்து போகின்றன. ஒருவரின் இருப்பு எதேச்சதிகார கருத்தியலால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. துரோகி என்ற பட்டம் ஒருவரைக் கால்வதற்கான நியாயப்பாட்டை வழங்கும் அரசியல் சூழலில், மாற்றுக்கருத்து துரோகமாக சித்திரிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறான சூழலில் நகைச்சுவை மனங்களைத் தேற்றும் மாமருந்தா கிறது மட்டுமல்ல, எதிர்ப்புக் குரலாகவும் இணைப்புப் பாலமாகவும் செயல்படுகிறது. ராஜநாயகம் தமிழ் டைம்ஸ் கட்டுரைகளின் மூலம் தனது கருத்துக்களை துணிந்து முன்வைத்த போதும், இருப்பைக் காப்பாற்ற சுய தணிக்கை செய்யவேண்டிய நிலையும் இருந்த காலமது . இலங்கை அரசின் வன்முறைகளை இங்கிலாந்தில் இருந்து வெளிப்ப டுத்துவதில் பெரும் பிரச்சனைகள் வராவிடினும், விடுதலைப்புலிகள் பற் றிய விமர்சனங்களை கவனமாக எழுத வேண்டிய சூழல். எனவே, எழுத்தில் வைக்க முடியாத விடயங்கள் நகைச்சுவையாக உதிர்த்தன.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் மாற்றுக் கருத்தாளர் மேல் விடுதலைப் புலிகள் வன்முறையை ஏவும் சூழல் இருந்தது. ஆனால், இங்கிலாந்தில் அவ்வாறு நிகழவில்லை. அதற்கு ராஜநாயகம் சொன்னார்: 'தம்பி, இந்த தமிழ் டாக்குத்தர், என்ஜினியர் என்று

படிச்ச ஒரு மத்திய தர வர்க்க கூட்டம் இங்கிலாந்திலை அவைக்கு முழு சப்போர்ட். அவை கோட்டும் சூட்டும் போட்டுக்கொண்டு மனித உரிமை பற்றி பேசேக்கை, புலி புல்லு தின்னும் எண்டு காட்டவேணும். அது தான் இங்கை அவங்க நம்ம மாதிரி ஆக்களை விட்டு வைச்சிருக்காங்க' என்றார்.

ஒரு முறை எங்கள் வீட்டில் விடுதலைப்புலிகள் பற்றிய காரசாரமான விமர்சனம். ராஜநாயகம் வழமையான சிரிப்புடன் சொன்னார்: 'தற்கொலைப்படைகள் இருவகை. ஒன்று புலிகளின் தற்கொலைப்படை. அவைக்கு தங்கடை உயிர் பற்றிய அக்கறை இல்லை. அதே போலத்தான் புலிகளை கடுமையாக விமர்சிக்கிறவையும். அவையும் தற்கொலைப்படைதான்'.

ராஜ நாயகம் இலங்கையில் சிறு பான்மை இனங்களின் உரிமையானது அரசியல் தீர்வொன்றினால் தான் பெற முடியும் என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். விடுதலைப்புலிகளின் மூர்க்கத்தனமான வன்முறை பேரழிவைத் தரும் என்பதை உணர்ந்திருந்தார்.

ஒரு முறை சொன்னார்: தம்பி உவங்கள் தனி ஈழத்தை இலங்கை அரசாங்கம் தாறன் எண்டு சொன்னாலும் வாங்க மாட்டாங்கள். அடிச்ச தான் பிடிப்போம் எண்டு சொல்லுவாங்க.

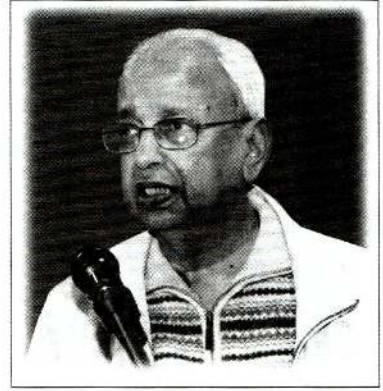
இடதுசாரி பாரம்பரியத்தில் இருந்து வந்த ராஜநாயகத்தின் அரசியல் என்பது மனித நேயத்தையும், சமூக நீதியையும் அச்சாணியாகக் கொண்டது. மார்க்சிச கொள்கைகளை மதவாதிகள் போல் உச்சாடனம் செய்யும் மனிதரல்ல அவர். கொள்கை என்பது மனித மேம்பாட்டுக்கான ஒரு கருவி. ஒரு கருவி சரியாகத் தொழிற்படாவிட்டால், அந்த கருவியை மாற்ற அல்லது திருத்த வேண்டுமென்பதில் நம்பிக்கை கொண்டவர். ஏனெனில், அவரது அரசியல் மனிதம் சார்ந்தது. அவரது எழுத்துக்கள், பேச்சுகள், நகைச்சுவைகள் அதற்குச் சான்று.

சென்று வாருங்கள், ராஜா.

தமிழ் டைம்ஸ் ஆசிரியர் திரு பெ. இராஜநாயகம்

இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்

அண்மையில் எங்களை விட்டகன்ற திரு பெ. இராஜநாயகம் அவர்களின் மறைவு இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றி முற்போக்கு சிந்தனையாளர்கள் அனைவரினதும் பாரிய இழப்பாகும். அவரை இழந்து தவிக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்குத் தெரிந்த அவரைப் பற்றிய இந்த சிறு குறிப்பு, 1973-2022 வரையிலுமான லண்டன் வாழ் தமிழர்களின் பலவிதமான சரித்திரங்களுடன் பின்னிப் பிணந்தது. அவரை உலகம் பல விதங்களில் அடையாளம் கண்டாலும் அவரின் 'தமிழ் டைம்ஸ்' பத்திரிகைப் பங்களிப்பு அவற்றில் முன்னிடம் வகிக்கிறது. இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் உண்டான மாற்றங்களை, ஆயுதப் போராட்டத்தின் ஆரம்பம், தொடர்ந்த அக்கிரமங்கள், அழிந்துபோன அவலங்கள் அத்தனையையும், லண்டனில் வாழ்ந்துகொண்டு தமிழ் டைம்ஸ் மூலம், நேர்மையான கண்ணோட்டத்துடனான சரித்திரப் படைப்பாக ஆவணப்படுத்தியவர் திரு இராஜநாயகம் அவர்கள்.

அவரைப் பற்றிய எனது சில குறிப்புகள், 1974ம் ஆண்டிலிருந்து அவரைத் தெரிந்து கொண்ட நாட்களிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. தமிழருக்கான ஆங்கில பத்திரிகை ஆசிரியராக, மனிதநேயவாதியாக, ஒரு முற்போற்குவாதியாக அவரை இங்கு பதிவிடுகிறேன். சாதி மத பேதம், வர்க்க உணர்வு, பிராந்திய பேதம், வர்க்க மனப்பான்மை என்பவை போன்று குறுகிய மனப்பான்மையற்ற பல உயரிய குணங்களுடனானவர் திரு இராஜநாயகம் அவர்கள்.

1971ஆம் ஆண்டில் ஜனதா விழுக்கி பெரமுன என்ற இடதுசாரிகளால்(?) இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆயுதப் போராட்டம், மனித நேயத்திற்கெதிரான பல விடயங்களை முன்னெடுத்து இடதுசாரிகளையும் வேட்டையாடியது. இலங்கையிலிருந்த எங்களின் இடதுசாரி நண்பர்களை இழந்தவர்கள் நாங்கள். அக்கால கட்டத்தில், தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற

இலங்கையிலிருந்து வெளியேறிய இடதுசாரிகளில் இராஜநாயகமும் ஒருத்தர்.

1972ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து, இலங்கை அரசின் இனவாதக் கொள்கைகள் தமிழர்களின் வாழ்வில் பல்விதங்களிலும் தனது அகோரகரங்களை நீட்டத் தொடங்கியது. 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த

தமிழ் மகா நாட்டில் நடந்த வன்முறைகள் லண்டன் வாழ் தமிழர்களிடையே தங்கள் இனத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு புதிய விழிப்புணர்வையுண்டாக்கியது.

அக்காலத்தில் நடந்த பல கூட்டங்களுக்கு திரு.பாலசுப்பிரமணியத்துடன் சேர்ந்து செல்வேன். 1973ல் திரு. இராஜநாயகம் அவர்கள் லண்டனுக்குப் புலம் பெயர்ந்திருந்தார். இலங்கையில் நீண்டகால இடதுசாரி அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்த திரு. இராஜநாயகத்துடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் எங்களைப்போல் பல இடதுசாரிகளுக்கு வரப்பிரசாதமாகவிருந்தது. அக்கால கட்டத்தில் லண்டனில் தமிழர்களால் பல அமைப்புக்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. அவைகள் பெரும்பாலானவை தமிழ்த்தேசியத்தின் அடிப்படையில் உண்டானவை. இடதுசாரி அரசியலுக்கு அங்கு இடமிருக்கவில்லை. ஆனாலும் இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை வெளியுலகுக்கு வெளிப்படுத்தவும், அங்கிருந்து வருபவர்களுக்கு உதவுவதற்கு மாக இடதுசாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்தோம். தமிழர்களின் நலங்களில் அக்கறையுள்ள திரு இராஜநாயகமும் அந்த அமைப்புக்களில் மிக முக்கியமானவராக வேலை செய்தார்.

1977ம் ஆண்டு தமிழர்களுக்கெதிராக இலங்கையில் நடந்த இனக்கலவரத்தின் எதிரொலியாகப் பல படித்த தமிழர்கள் லண்டனை வதிவிடமாக்கினார்கள். மேலும் பல தமிழ் அமைப்புக்கள் உண்டாகின.

முற்போக்குத்தமிழ் மாணவர்களால் காத்திரமான அரசியல் கருத்தாடல்கள் லண்டனில் ஆரம்பித்தன. அவற்றில் திரு இராஜநாயகத்தையும் அடிக்கடி சந்தித்திருக்கிறேன்.

அக்கால கட்டத்தில் தமிழர்களுக்காக வந்து கொண்டிருந்த 'லண்டன்

முரசு' என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகை தவிர, அவ்வப்போது சில முற்போக்கு மாணவர்களின் கையெழுத்துப் பத்திகைகளும் வந்துகொண்டிருந்தன. பிற்போக்கு சமுதாய அமைப்பின் தொடர்ச்சியாகவிருக்கும் சாதிக் கொடுமை, சீதனக் கொடுமைகள் பற்றிய எனது பல படைப்புக்கள் 'லண்டன் முரசு' பத்திரிகையில் வெளிவந்து, பிற்போக்குவாதிகளால் எனக்குக் கண்டனங்களும், வக்கிரவார்த்தைகளும் உயர்ந்தபோது எனக்குத் துணைநின்றவர்கள் முற்போக்குக் கொள்கையுள்ள மாணவர்களும் திரு. இராஜநாயகம் போன்ற மனிதநேயமுள்ள மனிதருமாகும் என்பதை நன்றியுடன் பதிவிடுகிறேன்.

திரு.இராஜநாயகம்,என்.எஸ்.கந்தையா, சி.ரி.ஜே.தாமோதரம்பிள்ளை, சி.நவரத்தினம், பி. ரகுநாதன், தயாபரன் போன்ற பலர் சேர்ந்து, தமிழ் டைம்ஸ் 1981ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தமிழ் டைம்ஸ் தமிழ்த்தேசியத்தின் குரலின் சாடைமாதையான பிரதி பலிப்பு போன்றதாக இருந்தது.1982ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தமிழர்களுக்கெதிரான இலங்கையரசின் நடவடிக்கைகளை எதிர்க்க 'தமிழ் மகளிர் இயக்கத்தை' லண்டனில் நான் ஆரம்பித்துப் பல போராட்டங்களை நடத்தியபோது, லண்டன் ஆங்கில முற்போக்குவாதிகளுடன் சேர்ந்து எனக்கு முற்று முழுதான ஆதரவைத் தந்தவர்களில் திரு. இராஜநாயகம் மிக முக்கியமானவர். எனது கட்டுரையையும் தமிழ் டைம்ஸில் வெளியிட்டார்.

1983ம் ஆண்டு நடந்த பாரிய இனக்கலவரமும் அதைத் தொடர்ந்து புலம் பெயர்ந்த பல்லாயிரம் தமிழ் மக்களால், பல பத்திரிகைகள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரவலாக வெளியிடப்பட்டன. இலங்கை இனவாத அரசியலை எதிர்த்துப் பல தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இலங்கையில், எழுதவோ, வெளியிடவோ முடியாத விடயங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்தன.

திரு இராஜநாயகம் அவர்கள், 1987ஆம் ஆண்டு 'தமிழ் டைம்ஸ்' ஆசிரியர் பதவியேற்றதும் தமிழ் டைம்ஸ் பத்திரிகை ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தில் விடயங்களை அலசியது. தமிழரின் ஆயுதப் போராட்டம் பற்றிய பன்முகமான பார்வைகளை தமிழ் டைம்ஸ் பிரதிபலித்தது. தமிழர்களின் பிரச்சினைகள்பற்றிய கட்டுரைகள் மட்டுமல்லாது, என்னுடைய தமிழ்ச் சிறுகதையான 'சுற்றிவைப்பு' என்ற சிறுகதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, 'த ரவுண்ட் அப்' என்ற பெயரில் தமிழ் டைம்ஸில் வெளிவந்தபோது, இலங்கை அரசின் இனவாதக் கொடுமையால் சீரழிந்த

இலங்கைத் தமிழ்க் கிராமத்தின் துயரை, தமிழ் மக்களின் பரிதாப நிலையைப் பிரித்தானிய மனித உரிமைவாதிகள் உணர்ந்துகொண்டார்கள். இலங்கையில் பதிவிடமுடியாத இலங்கைத் தமிழரின் பிரச்சினைகளைத் தமிழ் டைம்ஸ் மூலம் திரு இராஜநாயகம் அவர்கள் உலகறியச் செய்தார். 1985ஆம் ஆண்டு, தமிழ் அகதிகள் அமைப்பு, தமிழ் அகதிகள் வீடமைப்பு போன்றவற்றை பிரித்தானிய தொழிற்கட்சியுடன் ஆதரவுடன் எனது தலைமையில் தொடங்கப்பட்டு தமிழ் மக்களுக்குப் பிரமாண்டமான உதவிகளைச் செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில் எனக்குப் பக்கபலமாகவிருந்த தமிழர்களில் எனதன்பு இராஜநாயகம் அவர்களும் அடங்குவார்.

1986-1987ஆம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் தமிழ் டைம்ஸ் இலங்கை அரசின் இனவாதப் போக்கை மட்டுமல்லாது, தமிழ்க் குழுக்களிடையே முக்கியமாக விடுதலைப் புலிகளின் அக்கிரமமான கொலைகளுக்கெதிராகக் குரல் எழுப்பினார். திரு நீலன் திருச்செல்வம் போன்றோரின் கொலையை வன்மையாகக் கண்டித்துக் குமுறி எழுந்தார். அவரின் ஆசிரிய தலையாங்கங்கள் தமிழரின் விடுதலை என்ற பெயரில் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அறிவுஜீவிகளை, மனிதநேயவாதிகளை வேட்டையாடும் அறிவிலிகளைச் சாடினார்.

1990ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம் மக்கள் விரட்டப்பட்ட போது, அவர் அது பற்றிய கட்டுரையை பலரின் மனதைத் தொடும் விதத்தில் எழுதினார் என்று எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லிம் மக்களுக்கெதிராக நடந்த அந்தக் கொடுமையை என்னால் தாங்கமுடியவில்லை. 'பூதர்களை அழித்த ஹிட்லருக்கும் முஸ்லிம்களை இனவொழிப்பு செய்யும் புலிகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம்' என்ற எனது துயரை அவருடன் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

எனது இடதுசாரிக் கொள்கைகள் சார்ந்த போராட்டங்களுக்கப்பால் எனது இலக்கியப் பயணத்திலும் தனது முழு ஆதரவையும் தந்தவர் திரு இராஜநாயகம் அவர்கள். இலங்கை இந்திய நாடுகளைத் தாண்டி, தமிழில் ஒரு நாவல் வெளியிட்ட நகரம் லண்டனாகும் அது என்னுடைய 'உலகமெல்லாம் வியாபாரிகள்' என்ற நாவல். 1991ஆம் ஆண்டு, திரு. சிறிகங்காதரன் தலைமையில், லூயிஷாம் நகரமண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்ட போது, கவிஞர் சேரன், டாக்டர் சிவசேகரம், செல்வி சாவித்திரி ஹென்ஸ்மன், திரு கொன்ஸன்ரைன் போன்றவர்களுடன், திரு இராஜநா

யகம் அவர்களும் எனது நாவல் பற்றிய விமர்சனப் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்டார்.

1995ஆம் ஆண்டு, தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புலிகளால் விரட்டப்பட்டதும் அதைத் தொடர்ந்த போராட்டங்களும், தூரநோக்கற்ற அரசியல்வாதிகளால் முன்னெடுக்கப்படும் வெற்றுப் பேச்சுக்களும் தமிழர் நிலையை இன்னும் மோசமாக்கியதை திரு இராஜநாயகம் அவர்கள் விரிவாக எழுதிக் கொண்டே வந்தார். சிங்கள தமிழ் முற்போக்குவாதிகள் இலங்கையின் இனவாத அரசியலுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கலாம் என்று நம்புவர்களில் நானும் ஒருத்தி. இதை முன்னெடுத்து நான் எழுதிய 'மதர்ஸ் ஒவ் சிறி லங்கா' என்ற எனது ஆங்கிலச் சிறுகதை 1997இல் தமிழ் டைம்ஸில் வந்தபோது பல சிங்கள தமிழ், ஆங்கில வாசகர்கள் பாராட்டினார்கள். இப்படியான முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு தந்த திரு பெ. இராஜநாயகம் அவர்களை தமிழ் உலகம் பாராட்டவேண்டும்.

இலங்கைத் தமிழரின் நிலை நாளடைவில் மோசமான நிலையை எட்டிய போது, பிரித்தானியாவிலும் அது பிரதிபலித்தது. தமிழ்தீவிரவாதம் முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டது. அவர்களின் பத்திரிகைகள் பரவலாக்கப்பட்டன. முற்போக்குக் குரல்கள் தங்கள் உயிர்ப்பாதுகாப்பு காரணமாகத் தங்கள் கருத்துக்களை அடக்கி வாசிக்கப் பழகிக் கொண்டன. திரு இராஜநாயகத்தின் தமிழ் டைம்ஸ் வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டுவந்தது.

2006ஆம் ஆண்டு தமிழ் டைம்ஸ் நிறுத்தப் பட்டது.

பிரித்தானியாவில் தமிழரின் வாழ்க்கையில் திரு. பெ. இராஜநாயகத்தின் பத்திரிகைச் சேவை மட்டுமல்லாது அவரின் மனித உரிமை சேவை மகத்தானது. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமை பற்றிப் பேசப் பல தடவைகள் ஐக்கியநாடுகள் சபை சென்றவர் திரு இராஜநாயகம் அவர்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் திரு. பெ. இராஜநாயகத்தின் சேவைகளை மறக்கக்கூடாது.

தமிழ் மக்களுக்கான அவரின் சேவைகள் போற்றப்படவேண்டும். அவரின் தமிழ் டைம்ஸ் பத்திரிகைகளில் எழுதியது மட்டுமல்லாது, அவருடன் பல கால உறவு வைத்த ஒரு சில அதிர்ஷ்டசாலிகளில் நானும் ஒருத்தி என்பது பெருமையாகவிருக்கிறது.

லண்டன் 30.6.2022.

ராஜநாயகம்: நுணவு வெளியில் ஒரு மீள்பார்வை

கே.கிருஷ்ணராஜா

முப்பது ஆண்டு காலம் ராஜநாயகம் அவர்களுடன் நெருங்கி நின்று பழகிய, அருகிலிருந்து அவரது பத்திரிகைப்பணியில் செயற்பட்ட காலங்கள் என் வாழ்வில் என்றும் மறக்கமுடியாதவை.

திட்டவட்டமான அரசியல் கருத்துகளுடன், அயராது - ஓய்வு ஒளிச்சலின்றி பத்திரிகைக்காக உழைத்த ராஜநாயகம் போன்ற ஒருவருடன் இணைந்து வேலை செய்தது என் வாழ்க்கையில் எனக்குக்கிடைத்த பாக்கியமென்றுதான் சொல்வேன்.

என்.எஸ்.கந்தையா மறையும் வரையிலான பதினேழு ஆண்டு காலம் Tamil Times பத்திரிகையின் முழு வடிவமைப்பையும் செய்து, ஒவ்வொரு மாதமும் குறித்த காலத்தில் கொண்டுவருவதில் என் முழு உழைப்பையும் நல்கியிருக்கிறேன் என்பதை இன்று மீள நினைத்துப்பார்க்கையில் என்னில் ஒரு நிறைவான திருப்தி நிலவவே செய்கிறது.

தமிழ் ரைம்ஸ் பத்திரிக்கை 25 ஆண்டுக்காலம் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து, பத்திரிகை உலகில் தனிச் சாதனை புரிந்ததென்றாலும், அந்த சாதனை என்.எஸ்.கந்தையா, ராஜநாயகம் என்ற இரண்டு பெருமக்களின் பேருழைப்பினால்தான் சாத்தியமானது.

ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியில் என்.எஸ்.கந்தையா அவர்களிடம் பயின்ற ராஜநாயகத்திற்கும் என்.எஸ்.கந்தையா அவர்களுக்குமிடையிலான உறவு ஆத்மார்த்தமான குரு-சிஷ்ய உறவாகும். தமிழ் ரைம்ஸின் முதுகெ லும்பாகத் திகழ்ந்தவர் என்.எஸ்.கந்தையா அவர்கள். பத்திரிகையின் நிதி முகாமைத்துவம், சந்தா, விநியோகம் என்று அனைத்து அம்சங்க ளையும் கருத்துன்றி நேர்த்தியாகச் செய்து முடிப்பதில் என்.எஸ்.கந் தையா போல ஒருவரை எங்கும் காண்பதற்கில்லை. தமிழ் ரைம்ஸின் முதல் ஆசிரியர் கூட்டம் என்.எஸ்.கந்தையாவின் இல்லத்திலேயே நடந்த துடன் , அப்பத்திரிகையின் முதல் வெளியீடு அவருடைய வீட்டிலேயே நிகழ்ந்தது. மாதாமாதம் அப்பத்திரிகை காலந்தவறாமல் கிரமமாக வெளிவந்ததென்றால் என்.எஸ்.கந்தையாவிற்குத்தான் அந்தப் பெருமை சென்று சேரவேண்டும். இறுதி நிமிஷம்வரை ராஜநாயகம் அவர்கள் பத்திரிகையில் புதிய செய்திகளைச் சேர்த்தவண்ணமும், சில செய்திக ளைக் காலம் கடந்தது என்று நீக்கியவாறும் மாற்றங்களைச் செய்து கொண்டேயிருப்பார். பத்திரிகை அச்சுக்குப் போயாக வேண்டும் என்று ராஜநாயகத்தை ஒன்று அவரது வீட்டிற்கும் எனக்கும் மாறி மாறித் தொலைபேசியில் அழுத்தம் கொடுத்துக்கொண்டேயிருப்பார். ராஜ நாயகம் இலங்கை தொடர்பான அனைத்துச் செய்திகளையும் விரல்நுனியில் வைத்திருப்பார். சகல இலங்கைச் செய்திகளையும் வெட் டித் தொகுத்து நேர்த்தியாக வைத்திருப்பார்.

ராஜநாயகம் கடைசி நிமிடத்திலும் பத்திரிகைச் செய்திகளையும் கட்டு ரைகளையும் ஒழுங்குபடுத்துவதில் மாற்றங்கள் செய்து கொண்டேயி ருப்பார். Lay-out செய்வதில் அவை சிரமத்தையும் காலத்தையும் எடுக்கு மென்றாலும், மாற்றம் செய்வதில் நானும் களைத்துப்போனதில்லை. பத்தி ரிகையை update பண்ணுவதில் ராஜநாயகம் காட்டும் கூர்மையான அக்கறையை நானறிவேன்.

ஒரு அங்குலம் கூட வெற்று space ஐ தமிழ் ரைம்ஸில் பார்க்கமுடியாது. அதற்குள்ளும் ஏதாவது ஒரு செய்தியைப்போட்டுவிடவேண்டும் என்று இரண்டு பேருமே விடாப்பிடியாக இருப்பார்கள். வண்ணம், பளபளப்பு அட்டை என்று பகட்டு காட்டுவதில் இருவருக்குமே அக்கறை இருந்த தில்லை. பயனுள்ளவிதத்தில் விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்ப திலேயே அவர்களின் கவனம் இருந்தது. இருந்திருந்து கலர்கலராய் இன்னுமொரு பத்திரிகை எப்போதாவது வெளிவருவதைப்பார்த்து 'அது ஒரு கிலிகிலிப்பை' என்று சொல்லி ராஜநாயகம் தனக்கேயுரிய நகைச் சுவைத்தொனியில் சிரிப்பார்.

இறுதிவரை தமிழ் ரைம்ஸ் 2000 பிரதிகள் வரை அச்சிடப்பட்டது. உகண்டா, அவுஸ்திரேலியா, மொரீஷியஸ், அமெரிக்கா என்று உலகெங்கும் ஆங்கிலத்தில் வாசிக்கும் அனைத்துத் தமிழர்களதும் வீட்டை அலங்கரிக்கும் பத்திரிகையாக தமிழ் ரைம்ஸ் விளங்கியது.

அவுஸ்திரேலியாவில் செ.வே.காசிநாதன் போன்றோர் தமிழ் ரைம்ஸ் பத்திரிகையின் முக்கியத்துவத்தை மதித்து 2,3 ஆண்டு காலச் சந்தாவை ஒரே நேரத்தில் செலுத்தியதும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அந்தளவிற்கு புலம்பெயர்ந்த சமூகத்தில் சிறந்த கணிப்பை அப்பத்திரிகை பெற்றிருந்ததென்றால் ராஜநாயகத்தின் ஆழமான அரசியல் நோக்கும் மனித உரிமை பற்றிய கரிசனையும் அப்பத்திரிகையில் வெளிப்பட்டிருந்ததுதான் காரணமாகும்.

அதே நேரத்தில் தமிழ் ரைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு அச்சுறுத்தலும் எச்சரிக்கையும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருந்தது. எச்சரிக்கும் வல்லமை கொண்டவர்கள், தங்கள் அலுவலகத்திற்கு அழைத்து அவருக்கு எச்சரிக்கையும் விடுத்திருந்தார்கள். அவர் அதற்கிணங்கி தன் கொள்கையை யோ, நிலைப்பாட்டையோ மாற்றிக் கொண்டதில்லை. ஆனாலும் அச்சமும் பீதியும் உள்ளூர் அவரைப்பற்றிக்கொண்டிருந்து என்பதை நாணறிவேன். அவரது வீட்டிலிருந்து பத்திரிகை வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, வீட்டைச் சுற்றி ஏதாவது சத்தம், யாராவது நடப்பது போன்ற சந்தடி எழும்போது அவர் சடக்கென்று, 'அது என்ன சத்தம்?' என்று உஷாராகிவிடுவார். ஒரு நேர்மையான மனிதர் அச்சமின்றி எழுதமுடியாத நிலை இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளிலேயே இருந்தது என்பதை நான் நினைத்துப்பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், என்.எஸ்.கந்தையா போன்ற பெரியாரின் துணையும் அவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்திருக்கிறது.

ராஜநாயகத்தின் துணைவியார் ரெஜினா அவரின் வாழ்வில் பெரும் ஆதாரமாகத் திகழ்ந்தார். அவருடைய மறைவின் பின் ராஜநாயகம் தனிமைத்துயரில் தோய்ந்திருந்தார். பத்திரிகை வேலைகளில் நள்ளிரவு தாண்டிய பின்னரும் நாங்கள் விழித்திருந்தாலும், அந்த அகால வேளையிலும் தேநீர், கோப்பி என்று தொடர்ந்து உபசாரம் செய்வதில் அவர்களைத்துப்போவதேயில்லை. இன்முகத்தோடு அவர் செய்த உபசாரங்களை நான் என்றும் நினைத்திருப்பேன்.

சுட்டங்கள், நூல் வெளியீடுகள், கலை நிகழ்வுகள் என்று லண்டனில் எந்த நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் கெங்காவும் சபேசனும் ராஜநாயகத்தைக்

கட்டாயம் அழைத்துக்கொண்டு வருவார்கள். இறுதிக் காலங்களில் அவருக்குத் துணையாக அவர்கள் இருவரும் செயற்பட்டதை நான் நன்றியோடு இந்த வேளையில் நினைவு கூர்கிறேன்.

எந்த நூல் வெளியீட்டிற்குச் சென்றாலும் 50 பவுன்கள் கொடுத்து ஒரு பிரதியை வாங்குவதை அவர் வாடிக் கையாக வைத்திருந்தார். சில நூல்களுக்கு 100 பவுன்களும் கொடுத்திருக்கிறார். தமிழில் அவர் அவ்வளவு வாசிப்பது இல்லை என்றாலும் அதனை ஒரு கடமையாகவே கொண்டிருந்தார்.

எங்கள் விம்பம் அமைப்பின் சகல நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அவர் என்றும் பெருந்துணையாகவே இருந்திருக்கிறார். 'ஏடு' போன்ற தொண்டு அமைப்புகளுக்கும் அவர் உதவுவதில் முன்னின்றார்.

லூயிஷம் மருத்துவ மனையில் அவரை இறுதியாகப் பார்க்கச் சென்றிருந்தபோது, அவர் இருந்த நிலையை என்னால் கண்கொண்டு பார்க்க முடியவில்லை. என்றும் உற்சாகமாகவும் புன்னகையோடும் கிண்டலோடும் உறவாடும் மனிதர், வாய்களை அகலத் திறந்த வண்ணம் சளியோடு போராடியவண்ணம் மூச்சிழுக்கக் கஷ்டப்படுவதை என்னால் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை.

ஒரு பெரும் மனிதரோடு முப்பதாண்டு காலம் உறவாடக்கிடைத்த பாக்கியம் என் வாழ்நாளில் பெரும் பேறெயாகும்.

எங்கள் பாசமிகு அண்ணா

பரமேஸ்வரி செல்வரத்தினம்

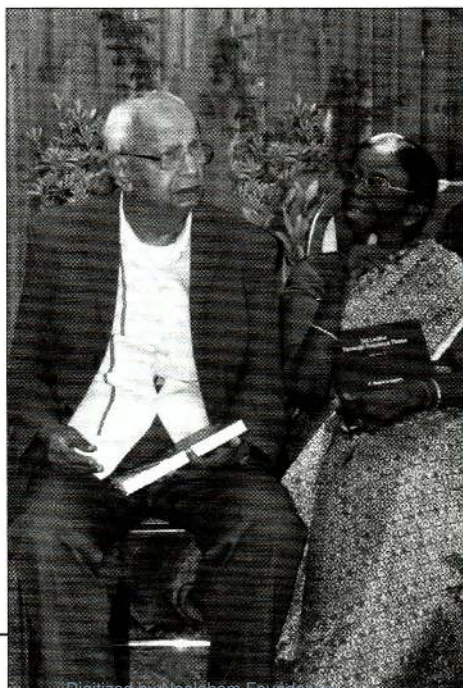
கூடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பன வாழ்க்கைக்கு முக்கியமானவை என்பதை எங்களுக்குப் புரிய வைத்தும், எல்லாச் செல்வங்களையும் விட கல்விச் செல்வமே சிறந்தது என்பதையும் நன்கு உணர்ந்து அனைத்தையும் எமக்கு வாரி வழங்கிய எங்கள் அம்மாவுக்கு முதல் வணக்கம்.

சாதி, மத பேதங்கள் கடந்து சமத்துவம் என்ற வித்துக்களை விதைக்க வேண்டிய இடத்தில் விதைத்துச் சென்ற பெருமை எங்கள் அன்புக்கும், மதிப்பிற்கும் உரிய ஆசிரியர் வ. பொன்னம்பலம் அவர்களையே சாரும். அந்த வித்துக்களை வளர்த்து, பந்தல் அமைத்து, படர வைத்து பெரிய மரமாக்கி அவை வளர்ந்து தம்மாலான பலன்களை முடிந்த அளவிற்கு சகலருக்கும் அள்ளிக் கொடுத்துவிட்டு ஒரு பாரிய விருட்சமாக நின்ற எங்கள் அண்ணா இன்று எங்களுடன் இல்லை.

அரசியல் என்பதையும் எம்முள் உறைய வைத்துச் சென்ற ஆசிரியரும் அவர்தான். எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கும்போதே சமதர்மம், தேசாபிமானி போன்ற பத்திரிகைகளில் அரசாங்கத்தின் தவறுகளைக் கண்டித்து எழுத எடுத்த பேனாவுக்கு எப்பொழுது விடுதலை கொடுத்தாரோ தெரியவில்லை.

அவர் தனது கல்லூரிப் படிப்பை முடித்த பின் அரச சேவையில் இணைந்தார். அத்துடன் நிற்கவில்லை. தனது சட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டார். 1960ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் நடந்த காங்கேசன்துறை இடைத் தேர்தலில் லங்கா சமசுமஜக் கட்சியின் வேட்பாளராக தோழர். வி. காரா எசிங்கம் போட்டியிட்டார். அத் தேர்தல் களத்தில் பங்களிக்கச் சென்ற சமயத்தில்தான் அவரால் முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட “தமிழரசுக் கட்சியும், இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலமும்” என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

தனது பட்டப் படிப்பை முடித்ததும், தனது வேலையை விட்டு வெளியேறி அரசாங்கத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்ட போராளிகளின் மேல் போடப்பட்ட வழக்குகளுக்காக நீதிமன்றத்திற்கு அடிக்கடி போகவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டது. காலப் போக்கில் நிலமைகள் மேலும் சிக்கலடைந்து சென்ற போது அங்கு வாழ்வது உசிதமில்லை என உணர்ந்து புலம் பெயர்ந்தார். தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் லண்டன் மாநகரில் குடியேறினார். அரச உள்ளூராட்சி அமைப்பில் சேவையாற்றினார். ஆனால் அரசியல் வாழ்க்கையைக் கைவிடவில்லை. அவரது வாழ்வில் முக்கியமான அம்சமாக “London Tamil Times” என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகச் செயற்பட்டு மனித உரிமை மீறல்களை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தினார்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அவரது பத்திரிகைச் சேவை மறக்க முடியாத ஒன்று. தனக்காக உழைத்ததை விட அடுத்தவர்களுக்காகவே உழைத்துக் களைத்தவர் அவர் என்றே சொல்லலாம். சமூகத் தொண்டே தனது தலையாய கடமை என்பதை நிரூபித்தவர். சில காலம் தனது உயிரைப் பணயம் வைத்த வாழ்க்கையை அனுபவித்தவர். பல ஆண்டுகளாக தனது சொந்த நாட்டுக்கு வந்து தனது தாயாரைக்கூட பார்க்க முடியாத சூழலில் சிக்கி இருந்தவர். இவற்றின் காரணமாக அவரது மனைவி றெயினாவும் (அண்ணி) பதட்டமான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தார். டோக்கியோ மாநாடு, ஜெனீவா மாநாடு போன்ற முக்கிய மாநாடுகளில் மனித உரிமைக்காக பங்கு பற்றிய பெருமை அவருக்குண்டு. லண்டனிலுள்ள தமிழர் தகவல் நடுவம் (Tamil Information Centre) அவரது மனித உரிமைச் சேவைக்குக் கௌரவம் அளித்திருந்தது.

1987ம் ஆண்டு File on Human Rights violation – Sri Lanka Volume 1 மற்றும் Detention and Torture Volume 2, Extra Judicial and Arbitrary Killings போன்ற வெளியீடுகள் அவரால் எழுதப்பட்டவை. இவை அவுஸ்ரேலியர், கனடா போன்ற நாடுகளின் நூலகங்களில் இன்னமும் காணக்கூடியதாக உள்ளன.

பந்தம், பாசம் என்பது பிரிக்க முடியாதது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டே அவர்தான். எந் நேரமும் மிகவும் பாசத்தோடு பழகுவார். அதேவேளை தக்க இடத்தில் கண்டிப்பாகவும் இருப்பார். அக் கண்டிப்பும் அன்பு கலந்த ஒன்றாகவே இருக்கும். எமது ஆறு குடும்பத்தினரையும் ஒரே குடும்பமாகவே நினைத்து இறுதிவரை வாழ்ந்தவர். அவரது நினைவுகளை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், எக் காலத்திலும் மறக்காமல் வாழ்வதே நாம் அவருக்குச் செலுத்தும் காணிக்கையாகும்.

இன்று எவ்வளவோ அன்பர்களாலும், நண்பர்களாலும், நலன் விரும்பிகளாலும், சொந்த பந்தங்களாலும் கௌரவிக்கப்படும் அவர் இன்னும் பல சேவைகளை மேற்கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டவர். அவரது போதாத காலம் தடையாக அமைந்துவிட்டது. தந்தை இல்லாது போனாலும், எங்களுக்குத் தகப்பனாக, வழிகாட்டியாகச் செயற்பட்ட எங்கள் அண்ணா என்றும் எம்முள் வாழ்வதாகவே நம்புகிறோம்.

அன்பின் தங்கச்சி

07-07-2022.

அந்த விளக்கு அணைந்து விட்டது

நா.சபேசன்

லண்டனுக்கு வந்த புதிதில் கலாநிதி ஆறுமுகம் அவர்களின் நினைவு நிகழ்வில்தான் இராஜநாயகம் அண்ணனை நான் முதல் முதலாகச் சந்தித்தேன் அவரது கடைசித் தம்பி பெரி சண்முகநாதன் மூலம் முன்னரே அவரைப் பற்றி அறிந்திருந்தேன். அந்த நிகழ்வில் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துக்கு ஆதரவானவர்கள் பலரையும் காண நேர்ந்ததனால், அவருடன் அதிகம் பேசியதாக நினைவிலில்லை. அப்போது (1986)தென் கிழக்கு லண்டனில் பெருமளவு தமிழர்கள் இருக்கவில்லை. குடும்பங்களாக தமிழர்கள் வர ஆரம்பிக்காத காலம். அந்த பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் ஒருவரைஒருவர்

அறிந்திருந்தார்கள். தமிழ்க் கடைகள் எதுவும் அக்காலத்தில் தொடங்கப்படவில்லை. கிறிஸ்மஸ் காலத்தில் கிடைக்கும் விடுமுறையில் தெரிந்தவர்களின் வீடுகளுக்கு செல்லும் நடைமுறையொன்றிருந்தது. அந்த மாதிரியான விஜயம் ஒன்றில் இராஜநாயகம் அண்ணனின் வீட்டிற்கும் செல்ல நேர்ந்தது. அப்போது அவர் கற்போடிஸ் இருந்தார். ஊடகவியல் பற்றிய கற்பனாவாதத்திலிருந்த எனக்கு அவரது அலுவலறை பெரும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. மிக நேர்த்தியாக அடுக்கப்பட்டிருந்த புத்தகங்கள், ஆவணங்கள் பெரும் உழைப்பாளியான ஒரு பத்திரிகையாளனாக அவரை அடையாளம் காட்டியது.

ரொட்ஸ்கியவாத அரசியலில் தனது இளமைக் காலத்தை செலவிட்ட அவருக்கும் மாவோவின் அரசியலில் பயணித்த எங்களுக்கும் ஒரு ஊடாட்டம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. நெருங்கவும் முடியாத விலகவும் முடியாத உறவு. ஆனால், காலம் சில உதவிகளைச் செய்தது. எனது அண்ணரும் அருள்தாஸ் அண்ணனும் லூசியத்தில் ஒரு கடையைத் தொடங்கினார்கள். தென் கிழக்கு லண்டனில் தமிழர்களால் தொடங்கப்பட்ட முதலாவது வியாபார நிறுவனம் அது. நானும் அண்ணனும் சனிக்கிழமைகளில் அங்கு வேலைசெய்வோம். மிக விரைவிலேயே தமிழ்க் கடையாகவும் அது வளர்ச்சி கண்டது. சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மாலை தென் கிழக்கு லண்டனில் இருக்கும் தமிழ் இளைஞர்கள் கூடுமிடமாக அது இருந்தது. கூட்டமென்றோ, வேறு வேலைகளுக்காகவோ அலைந்து திரியும் இராசநாயகம் அண்ணர் சனிக்கிழமை மாலைகளில் அங்கு வந்துவிடுவார். அனல்பறக்கும் விவாதங்கள் நடக்கும். இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்து அவரும், அது இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வல்ல என நாமும் வாதாடுவோம். விவாதங்கள் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தாலும் கடைபூட்டுகிற நேரத்தில் புன்சிரிப்போடு விடைபெற்றுப் போவார்.

அவரது வாகனத்திலேயே கூட்டங்களுக்கும் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின் நாடகங்களுக்கும் எங்களை அழைத்துச் செல்வார். 'பனிமலர்' சஞ்சிகையின் இரண்டாவது இதழை அச்சிடுவதற்கு அச்சகம் ஒன்றை தேடிக் கொண்டிருந்தபோது, 'Tami Times' அச்சிடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த Set Line Data அச்சகத்தை அறிமுகப் படுத்தினார். இன்றுவரை எங்களது அச்ச வேலைகள் அனைத்தையும் அவர்களே செய்து தருகிறார்கள்.

Peter The Great நாவலில் வரும் Deptford ல் நாங்கள் சில காலம் தங்கியிருந்தோம். ஒவ்வொரு மாதமும் Tamil Times ஐ அச்சுக்கு கொடுத்துவிட்டு அச்சகத்திலிருந்து நேரடியாக எங்களிடம் வந்துவிடுவார். எங்களது சமையலை ருசித்துச் சாப்பிடுவார். கதையின் ருசியில் நேரம் போவதே தெரியாது. காலை ஆறுமணி வேலைக்காக நண்பர்கள் எழுந்திருக்கும்போதே, 'என்னடா தம்பி, இவ்வளவு நேரம் கதைச்சுக் கொண்டிருந்திட்டம்' என்றபடி வீட்டுக்கு போவார். நித்திரை கொள்ளாமல் நானும் வேலைக்குப் போவேன். இது ஒவ்வொரு மாதமும் நடக்கும்.

ஒருநாள் காலையில் எனது வேலைத்தளத்துக்கு போன் செய்து, பதற்றம் மிக்க குரலில் "தம்பி, நீயூஸ் கேள்விப்பட்டனீரோ? சபாலிங்கத்தைச் சுட்டுப் போட்டார்கள், நீர் மிகவும் பயந்து போயிருந்த அவர், சுமார் ஒரு வாரமளவில் வியன்னாவில் தங்கியிருந்தார்.

தனது இளமைக் காலத்து லங்கா சமசமாஜக் கட்சி அனுபவங்கள், ஜே

வி பி வழக்குகளில் செனட்டர் நடேசனோடு ஏற்பட்ட அனுபவம் என்று அவர் பகிர்ந்து கொண்ட நினைவுகள் ஒரு கனவின் கதை.

மணிந்த ராஜபக்ஷவும் இராசநாயகம் அண்ணனும் கொழும்பு சட்டக் கல்வாரியில் சக மாணவர்கள். இதன் காரணமாக இருவரிடையிலும் நல்ல நட்பிருந்தது. ஒரு முறை லண்டனுக்கு வந்த மணிந்த இராஜநாயகம் அண்ணனுடனேயே தங்கியிருந்தார். அங்குதான் மணிந்தவை முதலில் சந்தித்தேன். அப்போது மணிந்த மனித உரிமைப் போராளி. இதன் பிறகு சில காலத்தில் இராஜநாயகம் அண்ணன் இலங்கை சென்றிருந்தபோது மணிந்த அவரைப் பாராளுமன்றத்துக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தார். இதனைப் பற்றி 'பாராளுமன்றத்துக்குள் புலி' என இலங்கையின் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் எழுதின. இலங்கையிலிருந்து திரும்பி வந்தபோது, இந்தப் பத்திரிகைகளையும் அவர் எடுத்து வந்திருந்தார். அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின் நாடகமொன்றைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வரும் வழியில், எங்களில் யாரோ காரின் உள் லைற்றை போட்டு இந்த பத்திரிகைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார். பேச்சு சுவாரஸ்யத்தில் லேயற்றன் பகுதியில் கார் விபத்துக்குள்ளாகியது. யாரில் பிழையென்பது தெரியாது. விபத்துக்கு மறுநாள் மற்ற வாகனச் சாரதியின் வீட்டுக்கு சென்று (ஓட முடியாது) அந்த காருக்குரிய பெறுமதியை ஒப்படைத்து வந்தார்.

அவரது மனைவி காலமானபோது நான் இங்கிலாந்தின் மத்திய பிரதேசத்தில் வசித்து வந்தேன். மகள் பொன்னி பிறந்து சில மாதங்களே ஆகியிருந்தது. மரணச் சடங்குகளுக்கு அவரை எதிர்த்து அரசியல் செய்த புலிகளின் லண்டன் முக்கியஸ்தர்களும் கலந்து கொண்டனர். மரணச் சடங்குகள் முடிந்த பின்னர் இதைப் பற்றி நெகிழ்வோடு எங்களிடம் பேசினார்.

மணிந்த, சந்திரிகா போன்றவர்களோடு நட்போடிருந்தபோதும், இருவரும் இனப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்கவில்லை என்ற பெருங் கோபம் இறுதிவரை அவருக்கிருந்தது. குறிப்பாக மணிந்தாவிடம் அதனை நேரடியாகவும் தெரிவித்திருந்தார்.

முதுமை அவரைக் குழந்தையாக மாற்றத் தொடங்கிய பொழுதில் அவரைப் பல இடங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்ல எனக்கு வாய்த்தது. அப்போதான உரையாடல்களில் இரண்டு விடயங்களைப் பதிவு செய்வது அவசியமானது. ஒன்று, இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கம் வீழ்ச்சி கண்டதில் ஆட்சியில் இடதுசாரிகள் பங்குபற்றியதும் முக்கியமான காரணம் என்று சொன்னார். குறிப்பாக இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்கள் வலுவழிந்ததற்கு அரசில் பங்கேற்றது முக்கிய காரணம். ஊழிய உயர்வை இடதுசாரிக்

தொழிற்சங்கங்களுடாக பெறுவதை விடவும், அவர்கள் கூட்டணி அமைத்திருந்த ஆளுங்கட்சித் தொழிற்சங்கத்தினூடாக இலகுவாகப் பெறலாம் என்றால் இடதுசாரிகளின் தொழிற்சங்களில் ஏன் ஒருவர் உறுப் பினராக வேண்டும்? எனக் கேட்டார்.

இரண்டாவது விடயம், இலங்கையில் ஜே.வி.பி இரண்டு முறை ஆயுதக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டது, விடுதலைப் புலிகளின் நெடிய யுத்தம் ஆகியவை ஏன் தோல்வியில் முடிந்தன என்று பௌசர், ராஜநாயகம் அவர்களிடம் கேட்டபோது, அவர் சொன்னார்:

எங்கே மக்களுக்கு சிறிய அளவிலாவது ஜனநாயகம் இருக்கிறதோ அங்கே புரட்சி வெற்றி பெறமாட்டாது என சே குவேரா சொல்லியிருக்கிறார். இதனை ஒரு தோழியிடம் நான் சொன்னபோது, அவர் தமிழ் மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி, தமிழீழ தேசிய விடுதலை முன்னணியாக மாறிய காலப்பகுதியில் ஜனநாயக முன்னணியின் செயலாளராக இருந்த காலஞ்சென்ற தோழர் சண்முகநாதனும் பிரித்தானிய தனது கொலனிக ளுக்கு சுதந்திரம் வழங்கியபோது, அங்கெல்லாம் வெஸ்ற்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறையை உருவாக்கிவிட்டே சென்றார்கள். அந்த நாடுகளிலெல்லாம் புரட்சி வெற்றிபெறவில்லை என்று கூறியதாகச் சொன்னார்.

ஒருமுறை நண்பரொருவரின் மகனின் திருமணத்துக்கு என்னோடு வந்திருந்தார். அன்று பிரான்ஸிலிருந்து நண்பரொருவர் குடும்பத்தோடு என்னிடம் வருவதாக இருந்ததால், திருமணத்தில் தம்பதிகளை வாழ்த்திய பின்னர் சாப்பிடாமல் உடனேயே நான் புறப்படவேண்டியிருந்தது.. திருமண மண்டபத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போது அவரை எனது அண்ணருடன் வருமாறு கேட்டபோது, அவர் கவலையுற்றவராக அடம்பிடிக்கும் ஒரு குழந்தை போல மூலையில் போய் இருந்துவிட்டார்.

தோசை அவருக்கு பிடித்தமான உணவு. பெரும்பாலான வெள்ளிக் கிழமைகளில் அவருக்காக தோசை சுடுவோம். மிகவும் உரிமையோடு கேட்டு உண்பார். குழந்தைகள் மீது மிகவும் வாஞ்சையாக இருப்பார். எமது பிள்ளைகளின் பிறந்தநாள்களைத் தவற விட்டதேயில்லை. அப்படித் தவற விட்டாலும் இன்னொரு நாள் வந்து அவர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவார்.

எனது கருத்துக்கள் சில அவருக்கு உவப்பானதாக இருப்பதில்லை. குறிப்பாக, இந்திய அரசு(Indian state) பற்றி மரபுவழி இடதுசாரிகளின் கருத்தையே கொண்டிருந்தார். அபூர்வமாக என்னுடைய பேச்சை நல்ல தெனச் சொல்வார். அவற்றை நான் எழுத்தில் பதிந்து வைத்திருப்ப தில்லை

என்று அடிக்கடி சொல்வார். எழுநா வெளியீடாக வந்த நிலாந் தனின் நூல் பற்றிய என்னுடைய பேச்சை ஒருமுறை புகழ்ந்திருந்தார்.

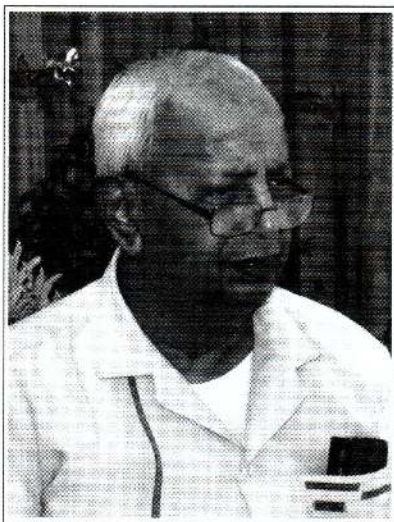
இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒருநாள் இரவு உணவருந்திக் கொண்டிருக்கும்போது, எனது அண்ணர், ராஜநாயகம் அண்ணரைத் தொடர்பு கொள்ள முடியாதிருப்பதாகவும், ஒரு முறை அவரைச் சென்று பார்த்து வருமாறும் கேட்டார். அவர் வீட்டில் இருந்தால் எல்லா லைற்றுகளும் எரிந்து கொண்டிருக்கும். அன்றோ எந்த லைற்றும் அவரது வீட்டில் எரியவில்லை. யன்னல்களின் திரைச் சீலைகள் மூடப்படவில்லை, நீண்ட நேரமாக அவரது கதவின் அழைப்பு மணியை அடித்துக்கொண்டு இருந்தேன். எந்த அசுமத்தமுமில்லை. அவருக்கு ஏதோ நடந்துவிட்டது எனப் புரிந்தது. வீட்டின் நடுவிலே விழுந்திருந்த அவரை அம்புலன்ஸ் மூலமாக ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தோம். இதன் பின்னர் அவரது உடல் நலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குன்றத் தொடங்கியது.

இன்று அவர் இல்லை. கேலியும் கிண்டலுமான அவரது குரல், தேவைப் படுமிடங்களில் ஆக்ரோஷமாகப் பதிலடி கொடுக்கும் அவரது குரல் இன்றும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

The Man P. Rajanayagam was - Remembered by Nirmala Rajasingam

With the passing of Periyathamby Rajanayagam, a generation that belonged to the vintage days of left activism in Sri Lanka is now gone. Rajanayagam was a trade unionist, human rights lawyer, journalist, writer and most importantly a life-long left political activist, to whom social justice, democracy and, with increasing authoritarianism, the right to dissent were consuming passions that he lived out daily until his health failed him in his eighty-sixth year. Born in Chunnakam, as the second child in a family of five, Raja's political activism began at a young age, while he was studying at Skandavarodaya College in Jaffna. In his teens, Raja joined the Youth League of the Lanka Sama Samaja Party (LSSP), often distributing LSSP publications with his older brother to their supporters. His teachers, N.S. Kandiah, and 'Orator' Subramaniam of the Jaffna Youth Congress fame were great mentors, who inculcated the spirit of egalitarianism in the young Rajanayagam.

Raja entered the Ceylon clerical service when he finished school to support the family financially. He threw himself into union activism, as a member of the GCSU, the most powerful union backed by

---

the LSSP at that time. Raja soon became the editor of the union magazine *The RedTape*, and its Tamil magazine *Nava Uthayam*. From this time onwards Raja's personal life was marked by the twists and turns of the history of the left movement. Raja graduated with a BSc degree from the University of London, as an external candidate, while still an active union representative. He also soon became a central committee member of the LSSP. He published a booklet, *The Federal Party and the Tamil Speaking Peoples*, an important document of the LSSP, for its campaign for the 1960 general election.

Raja's political career experienced a dramatic shift when the LSSP joined the SLFP, in a coalition government in 1964. In his twenties, Raja joined Bala Tampoe, Edmund Samarakody and many others, helped found the LSSP- Revolutionary Party. The LSSP-R was now in control of the formidable Ceylon Mercantile Union (CMU) and Raja became a central committee member of the LSSP-R. At this time, he passed his law exams with a first class, qualified as an attorney-at-law, and brought out the textbook titled *Criminal Procedure* in Sri Lanka, encouraged by his law lecturer, as there was a dearth of such textbooks. Shunning lucrative practice in other areas, Raja naturally became a trade union lawyer. He was to be found in the Sri Lankan labour tribunals almost daily, defending workers, and published *The Labour Tribunal Digest*, summarising leading tribunal precedent cases that established important labour law principles.

When the 1971 JVP uprising was crushed by the coalition government, Raja also became a human rights advocate, representing newly incarcerated JVP leaders. He visited prisons in Jaffna, Bogambara and Welikade to meet Rohana Wijeweera, Gamanayake and Lionel Bopage, and others. He represented thirteen of the top JVP leaders in the courts that were specially set up with no due process to deal with these 'terrorist' cases.

His representation of JVP leaders had been noted. His erstwhile left comrades were now in power with the coalition government and were prosecuting the JVP youth vigorously. In 1972, the Republican constitution was enacted, giving Buddhism a foremost place, and the members of the LSSP, and CP fully participated in this exercise. Raja, disillusioned by the developments within the mainstream left,

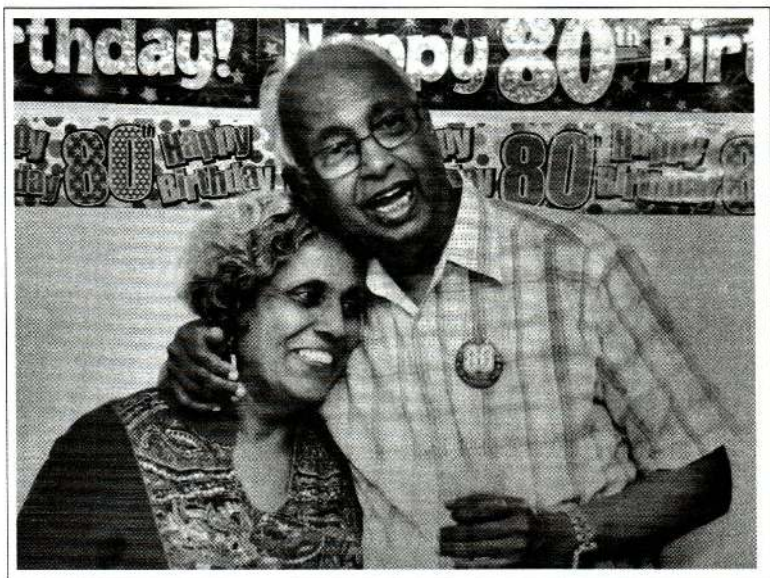
---

and the corresponding rise in majoritarianism and the shrinking democratic space for alternative left forces, decided to take a break from politics and left for London in 1973.

Raja began work as a solicitor for the Bexley Heath local authority in Britain. Soon, Raja and other kindred souls set up the Ceylon Solidarity Movement. Raja wrote and published a pamphlet, *The Island of Terror*, based on his experiences of representing JVP detainees. From that time onwards Raja's home became a welcoming place for many left activists who visited London from Sri Lanka, who stayed with him, spoke at meetings, met parliamentarians and always paid the obligatory visit to Marx's grave, all of which Raja organised. Rohana Wijeweera, Vasudeva Nanayakkara and even Mahinda Rajapakse stayed with Raja. Rajapakse went to Geneva to complain to the UNHRC about Sri Lanka's human rights violations assisted by Raja.

When under the Jayewardene government the militarisation of the north and violent attacks against Tamils increased, Raja became drawn into yet another phase of his activist career, and was one of the lead figures in forming the Standing Conference of Tamils (SCOT) and its human rights arm in London. A smaller group within SCOT became the nucleus for the *Tamil Times*, an English language monthly magazine that was launched in 1981. The editorial responsibilities fell mainly on Raja's shoulders. In the next 25 years or so, the *Tamil Times* emerged as the foremost voice of Sri Lankan Tamils living in the diaspora in the English language, with N.S. Kandiah as its managing director. Its initial aims were to make a stand in support of the beleaguered Tamil community in Sri Lanka, and to keep the Sri Lankan diaspora communities around the globe abreast of developments.

In a few years, developments in Sri Lanka created a divergence of perspectives within the editorial group, where some supported militant Tamil nationalism unequivocally. Raja and others were perturbed by the intolerant nationalism, militarism, Tamil-on-Tamil violence and the crushing of dissent within the Tamil polity. Raja found the LTTE's claim to be the sole representative of the Tamils abhorrent. By around 1987 the disagreement was settled in Raja's favour,

and he continued as the editor until January 2006. As Raja's editorials became increasingly critical of armed violent actors, he was subjected to threats and intimidations. For a period, the Tamil Times was the only one of its kind, offering critical support to the Tamils in their quest for justice and democratic rights. It was read with interest for Raja's editorials but not just by Tamils but also by various representatives of governments, members of the human rights fraternity, journalists and academics. The magazine was supported by subscriptions entirely and from across the globe.

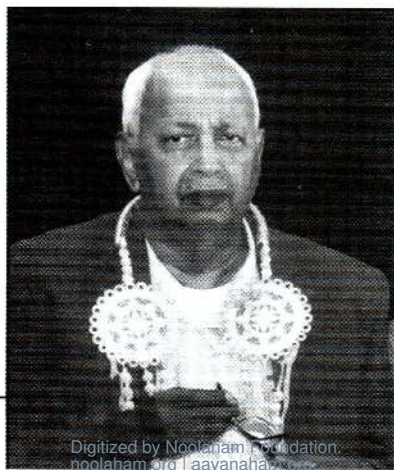
Raja was also a pioneer and consistent advocate for Sri Lankan human rights in the UNHRC, spanning over two decades. He began this work as the representative of the human rights arm of SCOT to highlight the plight of the Tamils. He produced two publications, Law and Practice of Arbitrary Detention in Sri Lanka and Arbitrary Killings in Sri Lanka, which were based on various submissions he had made to the Human Rights Council. As his perspective gradually changed, he began to openly express his misgivings over the direction of the Tamil struggle, and raised questions about Tamil-on-Tamil violence at the UNHRC sessions. Between the prevarications

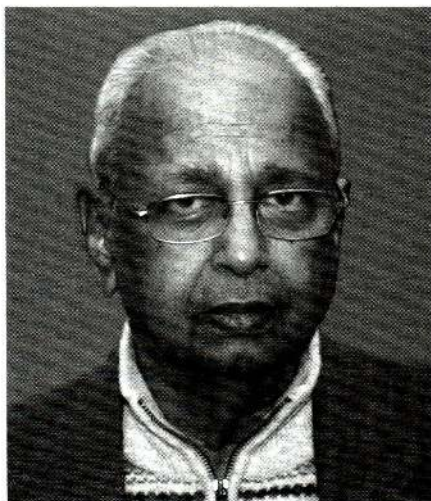
---

of the Sri Lankan state on its human rights record and the deeply partisan and selective human rights accounts from Tamil nationalists, Raja often cut a lone figure in his commitment to truth-telling. Raja viewed the LTTE's ascendancy, and its implications for the Tamil people with great trepidation. He was much affected by the many political killings of dissenters by the LTTE. Some were his friends. I had the great fortune to be a fellow steering group member of the Sri Lanka Democracy Forum, (SLDF) with Raja from 2002 to 2009, during the peace process. It was a tightly knit group that campaigned for peace, democracy and justice. During these years Raja was a frequent visitor to my home. He would be up for robust political discussions that would begin at 6.00pm and end around 5.00am the next day. His involvement with SLDF was the last stint of activism in a long line of campaigns he had set up.

Raja's eloquence as a writer and public speaker, often trenchantly critical of armed actors, and the senseless violence of the civil war, endeared him to many within the dissenting Tamil community in London. He remained a towering figure of inspiration to many of us.

The Raja we all knew was a man of much warmth, compassion, humour, and political integrity. He loved engaging with people, especially activists, of all ages and backgrounds. This is what he found most pleasurable. When Raja's wife of twenty-five years, Regina, died he had to start life again, but he sustained himself through writing, campaigning, befriending people and speaking truth.

Those Long Conversations with Rajanayagam Uncle - A Mentor in Dissent

By Ahilan Kadirgamar

My father Silan Kadirgamar and Mr. P. Rajanayagam were good friends sharing longstanding left sympathies. Their democratic sensibility and commitment to human rights strengthened their friendship as they grew older, and as they embraced Tamil dissent and became strong critics of Tamil nationalism.

I first met Rajanayagam uncle, as I called him, during my teens when he came to visit my father in Tokyo. I had of course for years seen the issues of Tamil Times which Rajanayagam uncle edited, and my parents faithfully read. But what I remember of his visit to Tokyo was long discussions with my father and other visitors late into the night about the civil war.

As I became more and more engaged with political developments in Sri Lanka, and particularly in the context of the Norwegian supported ceasefire of 2002, I became a frequent visitor to London. And it was exactly two decades ago, that one day I set off to go visit

---

Rajanayagam uncle at his home in Bexley. I was there to solicit his support for a campaign to push for a peace with democracy, but he in turn was curious about my youthful interest in Sri Lankan politics. We spent much of that day over lunch and tea talking about the geopolitics of the Norwegian peace process. Always concerned about the dangers that were ever present towards Tamil dissidents, he cautioned me about taking on a public position. He said he could count with both hands the number of Tamils who had the courage to criticize the LTTE, and that this may not be the moment for such a campaign on democracy. With his wonderful laughter he said, the Tigers are suicidal and you have to be suicidal to oppose the Tigers!

Disappointed that I could not convince him during that visit to join our campaign, in subsequent months I would meet him at the home of Nirmala and Ragavan. Dinner, drinks and discussions would last late into the night. He would never spend that night there, and even in old age, he would drive from Harrow back to Bexley in the early hours of the morning. Eventually, when we had the second international Sri Lanka Democracy Forum (SLDF) conference in London, he came and openly participated providing a great boost to the Forum. That began a relationship and intense work over the next many years, brainstorming, writing statements, advocacy and meetings not just in London but in many parts of the world. As senior editor and intellectual amidst us, but always fond of younger people whom he joked with, Rajanayagam uncle was a tower of strength to the Forum we built and the analysis we developed. Those were intense years and his journalistic eye and meticulous legal acumen contributed much to the analysis recognised by Sri Lankan and international fora. But most of all he was uncompromising in his principles and that left the mark on many of us. Through his long, lonely political journey, he made many of us understand the challenges and importance of dissent.

My tribute to Rajanayagam, fellow activist and friend

Mylvaganam Sooriasegaram

I first met Raja in 1975 in London. I had been a member of the Communist Party in Sri Lanka and as a result had not met Rajanayagam in Sri Lanka as he was an LSSPer. I began to read Trotsky only after coming to Britain and began to be involved with Trotskyites in London. A group of us, left South Asian political activists set up the Asian Socialist Forum (ASF) which had a South Asian perspective.

We had young militant leftists from Sri Lanka, India, Pakistan and Bangladesh as members.

Amongst the Sri Lankans, we had Rajanayagam and Upali Cooray, who were seasoned activists amongst many others. Other prominent members were Suresh and Anand Grover and Tariq Ali from the IMG, who also came and spoke at our meetings. We held Marxist classes and political discussions on the history of South Asia. Rajanayagam came to these discussions and sometimes took Marxist classes. We published a monthly bulletin covering Sri Lanka, India, Pakistan and Bangladesh. We organised demonstrations, public meetings and lobbied the Labour Party, and the unions.

We carried out a lot of anti-racist work at that time. The ASF was the first to coin the famous phrase "Self Defence is no Offence" The ASF also actively supported the strike at Grunwick, the first Asian women-led strike in the UK. Two of the most important campaigns we undertook was the campaign to release political prisoners in Sri Lanka and India. Raja was involved in all of these activities and helped publish the booklet 'Island behind bars'. We also produced a

---

comprehensive list of the disappeared political detainees under the Jayewardene regime. Raja was very much involved in this campaign and in the campaign against JR Jayewardene's 1978 constitution.

Raja was instrumental in organising several public meetings when Fr. Paul Caspersze from MIRJE and Bala Tampoe from the CMU visited London.

We organised the first and biggest demonstration and picket following the 1983 pogrom, in London, having formed the Eelam Solidarity Campaign to unify the supporters of all the Tamil militant groups present in London, and to give the diaspora Tamils an effective direction. Raja played an important role in relation to the work of the Eelam Solidarity Campaign.

On an unrelated matter I know of one instance when as Tamil Times editor, Raja was called upon to give expert evidence in an asylum case of a comrade of ours, in the immigration appellate courts.

Raja, after giving evidence, submitted five issues of the Tamil Times to the Judge to corroborate his evidence. The Home Office argued that these magazines were biased and politically motivated. However, the Judge, upon reading the Tamil Times gave his verdict that the Tamil Times was balanced, unbiased and evidence-based. On the strength of Raja's evidence the asylum seeker was recognised as a refugee.

Raja did all this political work amidst his responsibilities as the editor of Tamil Times. He dedicated his entire life to left politics, defence of human rights, democracy, justice and peace. As a journalist, he was strict about disseminating information that was evidence-based. The Raja I knew was a tireless worker, a compassionate, honest and unassuming person.

I had worked with Raja as a political activist for nearly 30 years in Britain as well as in post-war Sri Lanka. I continued to have a deep friendship with him, always. I found him to be a man of principles, integrity and much warmth. He was a dear comrade to me and his death is a great loss to humanity. I will miss him.

Rest in Peace Raja!

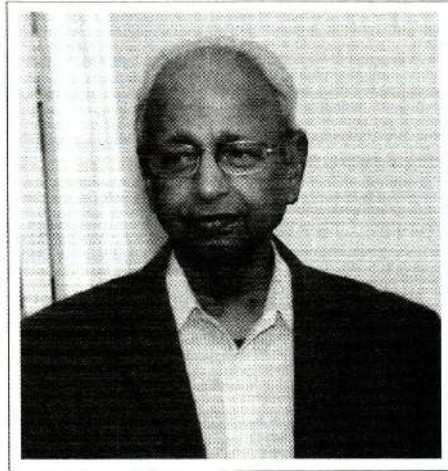
01.07.2022

Farewell to Tamil Times Rajanayagam - some memories

Shanthan K Thambiah

Bidding farewell to Comrade Rajanayagam is a sad and unhappy occasion. In the meantime it is also a poignant moment to reflect on the legacy of a principled, dedicated and committed human rights activist from the UK Tamil diaspora community.

I came to know comrade Rajanayagam during the formation of the Standing Committee of Tamils (SCOT) in 1977 in London. During that time the UK Tamil community consists largely of professional expatriate Tamils and students. I participated in that meeting as one of the representatives of General Union of Eelam Students (GUES). Dr Arumugam was elected as the first president and Comrade Rajanayagam was elected as the first secretary of SCOT both of whom had LSSP background. SCOT became an influential group in articulating Tamil grievances as well as the aspirations during that period.

Since that time, I had the opportunity to work with him in many organisations such as the Campaign for the release of the Eelam political prisoners (CREPP), Eelam Solidarity Campaign (ESC) and Campaign for the Committee for the Democracy and Justice in Sri Lanka (CDJSL). Comrade Rajanayagam has been always a valuable contributor in all the campaigns, conferences and protests coordinated by these organisations. He also supported and participated in the events organised by the London based Tamil Broadcasting Corporation (TBC) which was one of the few media outlets that provided space for alternative political opinion.

Rajanayagam arrived in the UK in his middle thirties, by the time he arrived in the UK, he had already officially left the Lanka Sama Samaja Party (LSSP) because of his disagreements of the positions taken by the Party Leadership. In my many conversations with him about political opinions, I firmly believe he has been always closer to the founding principles of the LSSP and maintained close contacts with all factions of the LSSP. I am not aware of his association with any other political parties.

Since 1977, his life and activism were dedicated to publishing Tamil Times and preparing and submitting reports about human rights violation in various international forum. He was a regular participant in the UN Human Rights Commission (UNHRC) in Geneva. (Later in 2006, it was reconstituted as Human Rights Council.).

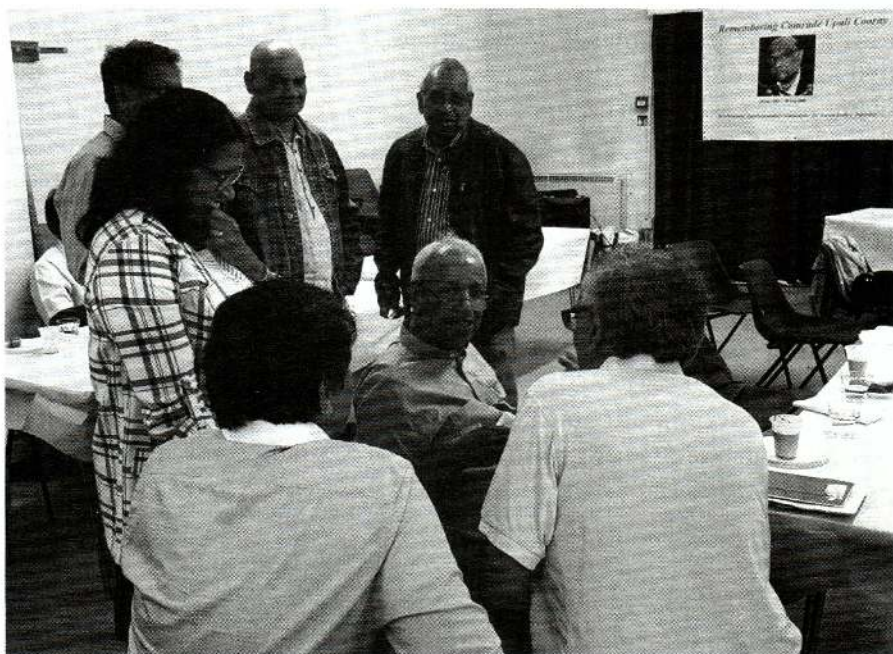
In early 1989, Comrade Ketheswaran and I attended the UNHRC session in Geneva on behalf of the EPRLF. Comrade Rajanayagam attends this session every year. Incidentally, three of us were hosted by Ms Tamara Kunanayakam who was working in Geneva at that time and later became a Sri Lankan diplomat, at her flat in Geneva. We had the opportunity to have long conversations. Rajanayagam and us have different emphasis on human rights violations during that period. He attentively listened to the ground realities and perhaps understood our predicament but was critical of our position during that period. He has been consistent in publicly voicing his criticism of human rights violations regardless of which side it is on the ethnic or political divide.

He regularly attends “Thiyakikal Thinam” – Martyrs Day - commemorated every year in London on the June 19th, the day EPRLF leader was assassinated. Last Martyrs Day event he attended was in 2018. We will always remember him fondly and will miss his presence in future events. I think the last ever public event he addressed was in 2019 September, during the 10th anniversary of Comrade Upali Cooray. (Photograph is attached).

Rajanayagam was a soft-spoken gentleman, at the same time an eloquent and persuasive public speaker. His sense of humour will lighten up the atmosphere of any meetings. All of us will miss his presence and that warmth and camaraderie he personifies.

Time to say Goodbye with heavy heart.

Raja: A man of dedication and integrity

Dr. S. Navaratnam

I came to know Mr. Rajanayagam, affectionately called Raja, during the early 1980's, when he attended the meetings of Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT), an organisation formed in the aftermath of the racial riots unleashed against the Tamils of Sri Lanka in 1983. During those years, the Sri Lankan Tamil expatriate community in London was relatively small and consisted mainly of professionals, students pursuing professional or post graduate courses and those on work permits.

Raja took an active interest in the affairs of SCOT and had also served first as its Secretary for two years and later as its President. Some of the many others who served in SCOT were, Dr. K. Arumugam, Mr. C.J.T. Thamotheram, Mr. N.S. Kandiah, Mr. S. Sabapathipillai, Mr. C. Kathiresan, Mr. A. Emmanuel, Dr. R. Thayaparan, Dr. S. Navaratnam (myself), Dr. S. Sripathmanathan, Mr. A. Vairavamoorthy, Dr. K. Sivakumar, Dr. N. Sriharan, Dr. T. Rajachandran, and Dr. Pasu paythirajah. SCOT was recognised by several governments including Sri Lanka, India and UK as a representative body articulating the interests of the Tamils from Sri Lanka. Raja took great interest in human rights affairs and served also as Secretary of the 'SCOT Human Rights Council' - a subcommittee of SCOT. He attended the UN Human Rights Council affiliated committees in Geneva and actively contributed to the various campaigns against human rights violations committed by the Sri Lankan Government.

The most valuable contribution Raja made was to serve as the editor of the monthly magazine "Tamil Times". This publication was a brainchild of late Professor Eliezer - the eminent mathematician. Raja was also one of its founding directors along with Mr C.J.T. Thamotheram, Mr. N.S. Kandiah, Dr. R. Thayaparan, Dr. S. Navaratnam (myself), and Dr. P. Rangunathan. Dr. S. Arunachalam joined later when Mr. C.J.T. Thamotheram resigned.

Raja edited the Tamil Times with efficiency, dedication and integrity. The editorials he wrote covered the pressing topics of the day and were lucid and compulsive reading. The articles published came from various sources and were reflective of the various shades of opinion of different political divides.

The Tamil Times was subscribed to and widely read by thousands of people from different countries including Sri Lanka, India, USA, UK, Australia, Malaysia, Singapore, Hong Kong and the African countries. The contents of this publication were such that even the High Commissions from some of these countries subscribed to it. The Sri Lankan Government went as far as to publish a free - circulation "Sri Lankan Times" in competition to the Tamil Times.

Raja's work for Tamil Times was on a voluntary basis and without any monetary reward. It is unfortunate that this publication had to be wound up with the passing away of Mr. N.S. Kandiah.

I have a great regard for Raja, although I had sometimes differed with his assessment in regard to matters when the Tamils were forced to take up arms against discrimination and for their survival as a respected race in Sri Lanka. Raja is a person who would not allow differences of political views to come in the way of cordial relationship between people. That character is also reflected in the fact he got along with people like Mr. C.J.T. Thamotheram who had opposing views and approaches to that of Raja.

The motto of the Tamil Times he edited was a quote from Voltaire: "I may disapprove of what you say, but I will defend to the death your right to say it". He follows this motto in his life too. It is this aspect of his that has always impressed me very much.

Mr Rajanayagam's health started deteriorating gradually over the last five years and he stopped driving his car. He became isolated at home. His close friends Mr N.Gengatharan and Mr Nadarajah Satchithanathan, Mr V Sivalingam, Mr K.Krishnarajah and others kept visiting him and kept company. I have also visited him in his home. Mr Nagalingam Gengatharan used to bring home cooked food and take him out to functions in London and to visit the Lewisham Sivan Temple. Mr Rajanayagam used to enjoy meeting visitors.

Let us remember!

Lionel Bopage

Comrade Periyathamby Rajanayagam, who was at one time the deputy of comrade Bala Tampoe and the Ceylon Mercantile Union passed in London where he had been residing since mid seventies. He was a practising solicitor.

I pay my respect to him and salute him for all the progressive work he did during his lifetime.

I came to know "Raja" (he was also called Paul for some reason) at the main trial of the Criminal Justice Commission (precursor to the Prevention of Terrorism Act) set up by the SLFP-LSSP-CP coalition in 1972. We were charged with four counts: conspiring to wage war against the Queen, by means of criminal force to overthrow the Government of Ceylon; waging war against the Queen; and abetting the waging of war. Lawyers appeared for the defendants depending on their political allegiances and class relationships. Many others including Uyan and me were defended by comrade Bala. Comrade Rohana defended himself with Bala providing legal advice. Comrades Rajanayagam and R Saravanabagavan were Bala's assistants. Later on, comrade H A Seneviratne replaced them. For the record, I need to mention the other lawyers who originally appeared for us. Among them were comrades D.P. Mendis, Prins Gunasekera, M.B. Ratnayake and Edmund Samarakkody.

I met him last at his London home in 2008, when I was visiting London. We enjoyed reminiscing about some incidents of the past. One was about them bringing a camera to the prison to take a photograph of Röhana. Bala was a bit hesitant, but Paul was all for it. They took a photograph and passed it on to the international community who campaigned for our release.

Paul showed a keen interest in defending human rights and actively contributed to the various campaigns against human rights violations committed by the Sri Lankan Government. In the early 1980s, he was the editor of Tamil Times, an English language British monthly news magazine and he was one of its founding directors. He was also part of the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT), formed in London during the post-Black July pogrom against the Tamils of Sri Lanka in 1983. In the 1990s, almost all news outlets in the Sri Lankan Tamil diaspora community were controlled or influenced by the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). The Tamil Times however maintained its independence, but the situation changed with the assassination of Dr Neelan Tiruchelvam by the LTTE. Paul took a strong anti-LTTE stand afterwards, and the circulation of the Tamil Times fell. In 2006 it ceased publication.

The motto of the Tamil Times comrade Rajanayagam edited is valid today, more than ever. It was a quote from Voltaire: "I may disapprove of what you say, but I will defend to the death your right to say it". Comrade Rajanayagam epitomized this motto in his entire life.

I take this occasion to salute the memories of his admirable and impressive life.

We offer our heartfelt and deepest condolences to his family, relatives, friends, and comrades.

23 June 2022

Remembering Rasa!

Subramaniam Nagendra

Rajanayagam (Rasa, as some of us called him) comes from a family in Chunnakam which had strong links with the LSSP. P.Nagalingam, the LSSP candidate for Kankesanthurai in the 1947 elections, was a close relative of the family.

I was in the London group of the LSSP - R with Osmund Jayaratne. Osmund returned to Colombo after obtaining his doctorate and on his return joined the LSSP. I also returned to Colombo from Algeria and joined the LSSP. I was attached to the Wellawatte local LSSP group and was doing youth league work with Vasu and then went to the Head Office I came to know Rasa well in 1969, when I shared a flat with Rasa's brother Nadaraja and Handy Perimpanayagam's son, on Pamankade lane, next to Karlo House. He was in the LSSP-R until he left Sri Lanka and we maintained a good friendship until then.

The flat became a meeting place of left activists. Rasa used to visit us very often. He was in the LSSP- R with Bala Tampoe by then, but worked with all of us in the LSSP. His elder brother Arasaratnam was a key figure in the LSSP at Ratnapura.

Rasa worked very closely with Bala Tampoe, and was a very active member of the Ceylon Mercantile Union. He was the legal advisor and defender of the union members.

He was in the legal team with Bala Tampoe and appeared in the trial -at- bar case of Rohana Wijeweera and other JVP stalwarts.

Rasa did all his political work quietly and shunned publicity.

He migrated to England and edited Tamil Times which became the voice of expatriate Tamils.

Farewell, dear Rasa!

27.06.2022

Subramaniam Nagendra is a former member of the LSSP and in 1979 joined the Communist Party. He now resides in Sydney, Australia.

Tamil Information Centre

தமிழ் தகவல் நடுவம்

Committed to Human Rights and Community Development

TIC Press Release

18 June 2022

THULASI
Bridge End Close (Off Clifton Road)
Kingston Upon Thames KT2 6PZ, (UK)
Telephone: + 44 (0) 20 8546 1560
E-Mail: admin.tic@sangu.org

Periyathamby Rajanayagam

We are saddened by the demise of journalist and human rights advocate Periyathamby Rajanayagam, known popularly as 'Tamil Times Rajanayagam'. He passed away at Lewisham Hospital on 17 June 2022 at the age of 84.

Rajanayagam has been described as a 'journalist with commitment and principles' and was well known for his broadminded views on social justice and other issues.

In Sri Lanka he was involved with the political left, and at the age of 25 was elected to the Central Committee of the Lanka Sama Samaja Party (Lanka Equal Rights Party/LSSP). He left the LSSP in June 1964 after voting against the decision of the Party to join the right wing Sri Lanka Freedom Party (SLFP) led by Sirimavo Bandaranaike. He was part of the group that left the LSSP to form a new political party, the New Revolutionary LSSP. He was member of the New LSSP until he left Sri Lanka. During his period in Sri Lanka, he was an active member of the Government Clerical Service Union (GCSU).

In 1971, the southern Sri Lankan Sinhalese youth movement, Janatha Vimukthi Peramuna (JVP), inspired by Marxist ideology, launched an insurrection in an attempt to seize power, leading to a counter-offensive by the Sri Lankan government. The insurrection resulted in rapidly deteriorating human rights situation and hostile environment for people in the left of the political spectrum. As a result Rajanayagam and his wife were forced to leave the country in 1973 for safety. As oppression of the Tamils in Sri Lanka intensified lead-

---

ing to Tamil resistance and an exodus of the refugees from the island, Rajanayagam, along with other members of the Tamil diaspora became a prominent voice of the Tamil people in the struggle for fairness and justice and campaigns for support of the international community.

Rajanayagam took active interest in the Standing Committee of the Tamils (SCOT), formed in 1977 in the United Kingdom after the state-aided anti-Tamil pogrom in Sri Lanka, to assist victims and displaced Tamil people, particularly in the Northern, Central and Eastern provinces of the island. Rajanayagam became its Secretary and later President. On occasions, SCOT and the Tamil Information Centre (TIC) cooperated in the preparation of submissions to the UN Human Rights Council. The submissions on extra-judicial killings, arrest, detention and torture, written by Rajanayagam were jointly published by TIC and SCOT in 1987, the year in which the UN Human Rights Council adopted a Resolution calling respect for human rights and fundamental freedoms in Sri Lanka.

Since 1987, Rajanayagam attended more than fifteen sessions of the UN Human Rights Council in Geneva, meeting members of the Council and tirelessly campaigning for protection and promotion of human rights in Sri Lanka. The Tamil Information Centre was honoured and privileged to award Rajanayagam the TIC Human Rights Award in 2014 in recognition of his services towards the promotion and protection of the human rights of the Tamil people.

Rajanayagam was the co-founder of the monthly English journal, Tamil Times in 1981, with N. S. Kandiah, C. J. Thamotheram, Dr S. Navaratnam and other prominent Tamils. He was the founding editor of Tamil Times and held the position until the magazine ceased publication. He edited the Tamil Times with efficiency, dedication and integrity. The editorials he wrote covered the pressing topics of the day and were lucid and compulsive reading. He was forthright in writing and lobbying about human rights violations by all the parties to the Sri Lanka conflict. His fearless editorials in the Tamil Times often resulted in threats, but he was undaunted and gained wide respect.

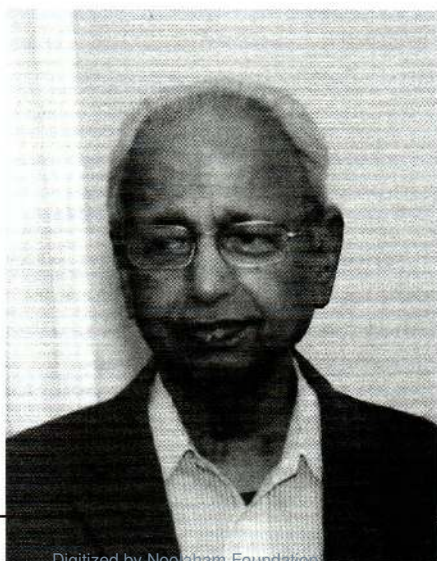
The Tamil Times was widely read by many people in different coun-

---

tries including Sri Lanka, India, USA, UK, Australia, Malaysia, Singapore, Hong Kong and several African nations. The Tamil Times covered all aspects of the Sri Lankan conflict and over the years became an important information source, particularly in the light of censorship in Sri Lanka and the violent targeting of journalists and newspapers.

Rajanayagam led a full life as a politician, trade unionist, journalist, prominent lawyer, human rights activist, defender of the refugee rights and advocate for upholding human rights. His departure has left a great vacuum in the Tamil community. The issues of Tamil Times, published over the last 25 years are a record of the true history of the trials and tribulations of the Tamil community in Sri Lanka and bear testament to his ability and commitment. In his first editorial in October 1981 he concluded: "We are dedicated to the much-cherished maxim: Facts are sacred, comment is free". During the 25-year life span of the Tamil Times, steering the journal through turbulent times, he stood by his principles and never compromised.

The Tamil Information Centre expresses deepest sadness, which we wish to share with his family members, friends, and the wider Tamil community.

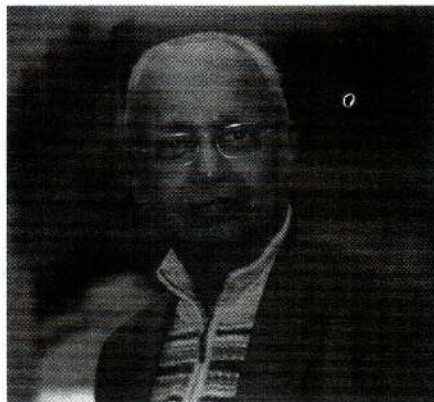

An appreciation for a good friend

Mallika Pararajasingham

I was deeply saddened by the news about the passing away of our good friend P.Rajanayagam.

I remember him as a young man on a white scooter. He was a regular visitor to my uncle's house in Mt.Lavinia, where my husband was then boarded.

His arrival was a great pleasure to everyone and there was always loud laughter as he entered the house. When he played with children he became a child himself. He had such love and warmth for everyone around him. When people needed legal advice he was always there as an obliging lawyer.

I got to know Rajanayagam well through my husband, Para. They had met while they were still at school in Jaffna, around 1954-55, as young members of the LSSP. A year or so later, Rajanayagam, Para and several others, all belonging to the LSSP, boarded together in a house in Colombo and this is when Para became very close to Rajanayagam. Then Bala Tampoe, Rajanayagam and many others including Para left the LSSP, and formed the LSSP-R. From Para, I knew that they were all very much involved in union building work.

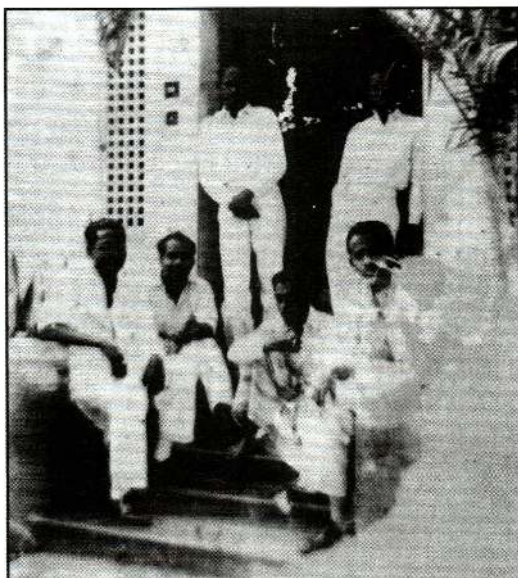
We then met Rajanayagam in Stuttgart when he came to attend the Ilakkiya Santhippu meeting held in Reutlingen. As Para and I had so much fondness for Rajanayagam, he was a household name in our family. My children Santhush and Uma met him for the first time in Stuttgart, but they warmed to him immediately because of everything they had heard from us about Rajanayagam.

Rajanayagam stayed with us whenever he came to Stuttgart and Berlin, and we would visit him always when we came to London. Para kept close contact with him, throughout.

When Para passed away Rajanayagam came to Berlin for the funeral. His presence gave us much solace. I remember the way he comforted my daughter Uma who was heartbroken by her father's death.

Most of all, Rajanayagam was a good man, who could never wish ill will towards anyone. People of his nature are very rare indeed. He will always stay in our hearts, and I bid him farewell with much grief.

30.06.2022

Legacy of the late Comrade P. Rajanayagam

In early 1990's, at a Tamil conference in London, I first met Mr. Rajanayagam (Attorney-at-Law and solicitor), where he stood his ground with his political ideology of traditional leftism. As a colleague in the profession, and a fellow human rights activist we had many things in common and this consolidated our friendship to the level of family member. He had been a mentor to me always supporting my efforts in relation to the issues facing Sri Lankan Muslims.

I am indebted to Mr. Rajanayagam for his unflinching support for the Muslim community who were persecuted by the Tamil armed groups in the North and the East, and his Tamil Times highlighted all the violations against the Muslims community in Sri Lanka, He always reassured me that I was not alone when I raised the problems of Muslims in Sri Lanka in any forums in London and Europe. He had the gift of the gab and an abundant sense of humour. He was adept at engaging people from all communities towards seeking all-inclusive resolutions to the ethnic problems in Sri Lanka.

He was one of the very few Tamils I saw, who stood firm in his belief of national harmony and coexistence without petty racial differences. His contribution as a human rights lawyer in Sri Lanka and as a journalist in the UK by being the Editor of "Tamil Times" for over 25 years is an incredible legacy. I will miss him dearly alongside his family and friends.

S.M.M. Bazeer, M.A

Attorney-at-law and Solicitor

sbazeer@hotmail.com

Mr Periyathamby Rajanayagam

Janagan Srigengatharan

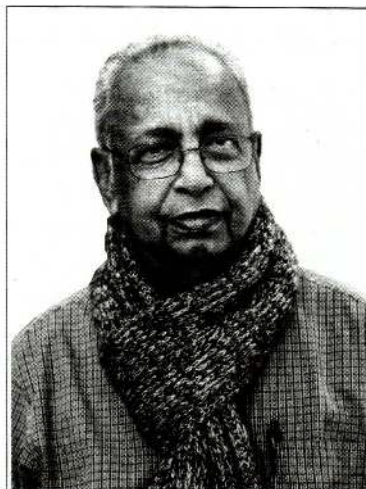
I learnt how to spell his name given that he was an honorary member of our family for as long as I can remember.

My father's political ally, mentor and close friend, a man who has played a big part in my life, as he has in many others.

Over the last 20 years or so, Rajanayagam uncle would come over to our house all throughout the week. He would enjoy political chats with my Father, and the friends and comrades who shared the room with them, most certainly left with a full belly, happy memories, and a joyful time amongst old friends. And towards the end of the night, if I was still awake, he would ask about me and my life, and took a keen interest. I was grateful for that, and his advice, guidance, and support.

It was only a couple of weeks ago that my cousins, friends, and I were talking about him, and what a great human being he was. He is a man that has been respected and revered through multiple generations, and his legacy will continue at least with this generation.

As a child I remember going over to his house, where he and Regina Auntie would host what I always thought were the most amazing Christmas parties. And I always had a great time. A few weeks before he passed away, I was by his bedside at the hospital, recalling those times with my wife; with the amazing food on offer, the magical Christmas feeling, and full house of friends and family, Christmas carols, as auntie played on the piano. It almost brought a tear to my eye. Long gone are those days.

I was also told at this bedside that he tried his utmost, even pleading with those around him to be at my own wedding but was far too unwell. I tried to call out for him whilst I was there, but unfortunately, he was unresponsive. However, I'm glad that I got to see him one last time before me and my wife went away on our honeymoon.

I remember all too well when Regina Auntie passed away and I can vaguely recall where she is buried at the cemetery and remember thinking who would look after Rajanayagam Uncle now that she had passed. For those that were close, the smile you see on him in pictures prior to her passing seemed like it was forever engraved on his face. But after those dark and difficult times, he was never the same. At the funeral, I asked him if he wanted me to come and stay with him for a few days, because I truly felt sad for his and our loss, to which he smiled, and said no Thambi, I'm OK.

He would challenge me every week with political current affairs and ask for my opinion. Parts of why I can talk in front of crowds is because of how he challenged me, and our discussions, which I didn't always enjoy, but valued.

Whilst he helped shape the Tamil Community here in London, and influenced matters back home, he helped me shape the look of a South London Tamil Sports Club for the youth. One created, run and financed by the youth of that community. He played an integral part in helping me with the administrative processes and charter to the club which still stands today.

As a family, when we had occasions to celebrate or went out for a meal, he would always be there for all of it, and often be angry if I paid the bill at the end of an evening, to the point I was almost scared of doing so. He always wanted to pay. I think it was his way of being grateful for his time spent with us. But it was us who were grateful for spending time with him.

When he became less able to drive, I would often drive him home, and we would talk about life and of course politics. I found his accomplishments amazing and would often imagine the challenges and adversity he faced paving the way for the likes of all of us that read this right now to be able to live as we do.

His influence on my life was huge, and it saddens me to know that

---

there is a huge modern part of the Tamil community that will never know what he has done and what his standing and influence did to help shape the wider community we have today.

Another great man has passed on, and this world is all the poorer for it.

I remember being amazed that he, a Hindu man, married a Christian lady. Whilst this might sound like I have very dated views, it was not that at all, rather I imagined the challenges and adversity he faced on his journey to marry at that time in his life, but what a marriage it was.

As fate would have it, I too have married a Christian (Catholic) lady, and perhaps some of that magic might just rub off on us too.

I know he dearly missed his wife and partner, and hope he is now with Auntie Regina, wherever that may be, and that he is at peace. And I hope that his memory truly lasts for the ages.

With Love, Respect and all my Prayers,

Rest in Peace

Sri Lanka Through Troubled Times

Tamil Times Editorials
(October 1981 - December 2006)

Introduction

We have great pleasure in bringing to you two volumes containing the editorials that appeared in the Tamil Times, the wellknown English language monthly magazine published in London. The Tamil Times emerged as the foremost voice of Sri Lankan Tamils living in the diaspora in the early eighties and ran for 25 years until 2006. The magazine was backed by a voluntary committee with P. Rajanayagam (Raja) as its editor and N.S. Kandiah as its Managing director.

Through the seventies, and especially after the J.R. Jayewardene government came to power in 1977 and the introduction of the executive presidency in 1978, the Sinhala Buddhist majoritarian state's centrifugal tendencies became more pronounced and began to exclude minorities and workers even more. It unleashed violent pogroms against the Tamil people, when they raised their political demands. This was also the period of the nascent militant Tamil nationalism, when questions of an independent homeland for Tamils in the north and east began to gain currency, albeit in an inchoate fashion. Tamils living abroad began to throw their weight behind a whole range of Tamil political campaigns, from moderate to militant nationalism.

As the political situation took a dramatic turn in the early 1980s in Sri Lanka, a group of first-generation Tamil professionals and intellectuals

---

based in London planned an English language monthly publication. Their aims were twofold: to make a stance in support of the beleaguered Tamil community in Sri Lanka, and to keep the Sri Lankan diaspora communities around the globe abreast of developments in Sri Lanka. The inspiration for the magazine came from a campaigning and lobbying group, SCOT- *Standing Committee of Tamils*, of which the editorial group of the Tamil Times were leading members.

Raja was a central figure in these discussions and was chosen to be the editor of the magazine. By 1987, developments in Sri Lanka created a divergence of perspectives within the editorial group on how the Tamil struggle for self-determination should progress. Some supported militant Tamil nationalism unequivocally. Others like Raja viewed the developments within the militant movements with consternation, such as the rising militarism, internecine warfare between militant groups and in general Tamil-on-Tamil violence. The differences within the committee were settled and Raja becoming the sole editor of the Tamil Times.

The Tamil Times was read not just by Tamils in the diaspora, but also by various government representatives around the globe who had the remit of studying and creating policy on Sri Lanka, journalists, members of the human rights fraternity and academics and students of Sri Lankan politics.

The magazine fulfilled an important function in Tamil diaspora politics, and indeed for a long period was the only one of its kind focusing exclusively on Sri Lankan Tamil politics in the English language. The support for the magazine came from across the globe, with a regular subscription membership of over 5,000 in its heyday, and the Tamil Times was able to support itself through subscriptions entirely.

Alongside Raja, N.S. Kandiah, a renowned teacher, and leading public figure in Sri Lanka and in the exiled community was involved with the Tamil Times from the outset as its Managing Director, and the longevity, robust circulation and financial health of Tamil Times were due to his immense hard work and commitment. He carried on doggedly even when in ill health and together Raja and Kandiah saw the Tamil Times through its twenty-five years.

The entire magazine is now digitised and can be found in the digital library. (noolaham.org) However, a decision was made by the editorial publishers, comprising the Tamil Times' erstwhile well-wishers and supporters to publish the editorials of the magazine in two separate printed volumes.

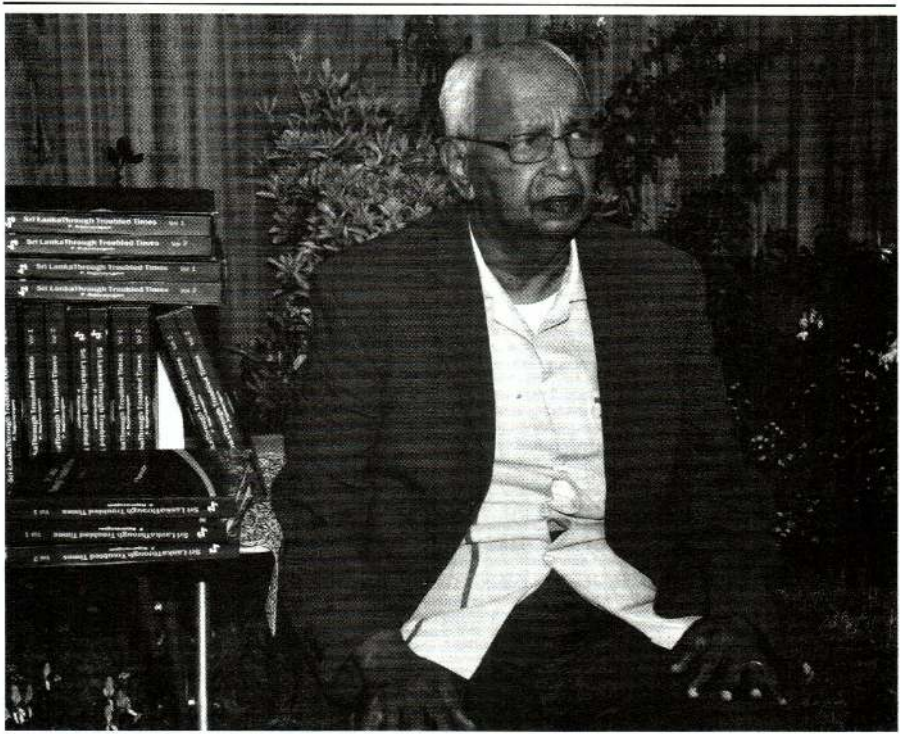
Sri Lanka Through Troubled Times is being published in two volumes consisting of all the editorials of the Tamil Times that spanned a period of nearly two and half decades and authored by P. Rajanayagam. The editorials offer an insight into Raja's political perspective on the journey of the Sri Lankan Tamil community during the thirty-year war, and its relationship with the Sri Lankan state. It is an important record of the developing views of Raja, who had long been a political activist and human rights campaigner on the subject. It is for these reasons they took the decision to publish the editorials in full.

The 25-year period of the Tamil Times's existence saw the Tamil community in exile becoming increasingly supportive of the LTTE's military adventure and its brand of Tamil nationalism. As editor, Raja faced harsh opposition for his editorial stance, which opposed the Sri Lankan state's war against the Tamil people. At the same time challenged the unquestioning support the LTTE received from sections of the Tamil community, including support for its campaign of armed violence against civilians, especially amongst Tamils and the suppression of dissent. It was not easy to face down this opposition. There were times where such criticism turned into threats and intimidation. Raja often speaks of how his resilience to such opposition was ably supported by Kandiah acting as a buffer with the Tamil community.

Raja was unwavering in his commitment to the high benchmark he had set for his journalistic standards. As someone who wrote month after month in a fraught political terrain with many claims and contestations, he took refuge in the age-old dictum, "facts are sacred; comment is free" in facing down his critics.

Each editorial highlights the most important political developments of that month, providing insightful comment and analysis, and powerful critiques of human rights violations by both the Sri Lankan state and

the Tamil militant movements. Reading through the editorials one can envision the whole trajectory of the ethnic conflict and its attendant developments, consequential major political events that had country-wide significance. The reader will have in these two volumes a continuous narrative of all the political developments of the eighties, nineties and the early 2000s when the Norwegian-led peace process was begun and then ended. To the student of history or a journalist, the volumes will prove to be a good source of reference and will provide in-depth analysis from the point of view of the editor who occupied a vital place at that historic moment.

A Tribute to Mr N S Kandiah P. Rajanayagam

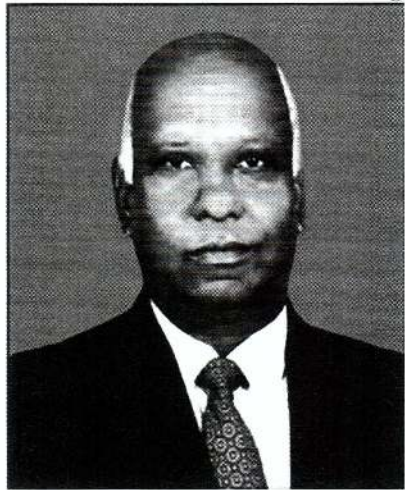

The following is a tribute paid by Mr P Rajanayagam, Editor of 'Tamil Times', to Mr N S Kandiah who passed away on 26 August 2008 at the funeral on 31 August 2008:

I stand before you today filled with a deep sense of sadness, humbled and somewhat intimidated in the presence of the mortal remains of Mr N S Kandiah who, during his life time, stood out tall and strong like a colossus earning his place in the hearts and minds of his compatriots by his selfless and absolute commitment and dedication in the service of the community into which he was he was born.

My relationship with Mr Kandiah defies definition. Yes I was his student when he was a teacher at Skanda Varodaya College. Yes both of us were part of and played leading roles in the Standing Committee of Tamil Speaking People (SCOT).

Then he was President and I was Secretary of the Skanda Varodaya College Old Students Association in the UK for well over 15 years. Then our destiny for over 25 years was bound together with what turned out to be the most arduous venture, the uninterrupted publication of the monthly journal, 'Tamil Times'. However my life and times and my relationship with him during these years transformed itself into one which, as I said before, into an indefinable one.

When NSK's children asked me to speak on this occasion, I asked them as to the capacity in which they wanted me to speak and I

---

was profoundly touched and genuinely honoured by their response. "Rasa Mama, Appa treated you like one of us ordering you about just as he did with us." Yes, in personal terms, I have lost a fatherly figure and it is in that capacity I stand before you to salute and pay my tribute and respects to one of the most distinguished sons of our community.

Mr Kandiah was born on the 7th of September 1922 at Kokkuvil, Jaffna in northern Sri Lanka. On 1 December 1952, Mr he married Kamaladevi, daughter of Mr and Mrs Sithamparanathan of Anaikodai, who stood like a rock supporting him every step of the way and tenderly caring for him until his last breadth.

The story of Mr Kandiah is a long and interesting one. Having had his early education at Skanda Varodaya College, he secured his B.Sc. degree from the University of Ceylon and University of London in December 1947. Thereafter, he joined Skanda as a teacher in Mathematics and Physics under the then distinguished Principal; Orator C Subramaniam who had a special place for Mr Kandiah in his heart.

In February 1950 he joined the then National Savings Movement on being appointed as Superintendent in that government institution. Thereafter in October 1955 he became Deputy Commissioner in Sri Lanka's Department of Immigration and Emigration.

In October 1957 he joined the Ceylon Transport Board (CTB) following the nationalisation of the bus services in the country by the then Government under Prime Minister Mr SWRD Bandaranayake where he worked first as Schedules Manager later being promoted as Deputy Operations Manager for the whole island. During his tenure with the CTB, Mr Kandiah travelled to London on a Colombo Plan Scholarship to follow an intensive course of training with the London Transport Board from October 1965 to February 1966.

It was during this period that Mr Kandiah played a leading role in the functioning of the Skanda Varodaya Old Students Association in Colombo.

In 1970 he, along with many others, lost his job with the CTB when all their services were terminated following an industrial dispute

---

---

and it was this development that changed the next phase of the life and times of Mr Kandiah and his family.

In August 1971, Mr Kandiah came to London on a Work Permit issued by the British High Commission in Colombo to work with the London Transport Board. In the following years, members of his family joined him in London where they established their future. The difficulties and the struggle he had to encounter in securing his wife and children to join him in the UK is a story that is worth to be retold but should await another occasion.

In course of time, number 6 Merton Road, Putney in London became their home which doubled up virtually as a sanctuary for relatives, friends and others where the generosity and hospitality of Mr Kandiah and his family were put to the test in no small measure.

In the meantime Mr Kandiah returned to teaching in 1972 which was his forte joining the Hydeburn Secondary School in Balham, London, where he taught Mathematics until his retirement in December 1988.

Mr Kandiah with his wife had three sons, Sujenthiran, Kuhendran, and Rupenthiran, and four daughters, Ajantha, Shantha, Vanitha, and Vijitha and 11 grandchildren, * Arunan * Vidhushan, * Lakshmi * Darshan * Jananee * Aarani * Saranya * Krishan* Roshan * Atticus* and Logan; and the 12th is on his/her way. Along with their sons-in-law, Sivagananasundaram, Ravindran, Ganeshan and Stephen Fear and daughters-in-law Anusuya, Manjula and Sanjee, Mr Kandiah's has been enjoying a happy family.

By any reckoning, the children and grand children are doing extremely well in their professional and educational fields. They have been the pride and joy of Mr Kandiah and his dear wife. When I visited his home and spent some hours with him just three days before his much lamented departure, there was nothing to stop him from giving me a long account of the educational achievements of his grandchildren.

Others have spoken about the enormous contribution made to the wider community by Mr Kandiah thereby justifiably earning the reputation of being an outstanding community leader.

All of us are born as individuals and most of us lead our lives primarily as individuals. Throughout our lives, most of us are engaged in pursuits of personal advancement and the promotion of the interests of our close kith and kin. But a few refuse to be circumscribed by this narrow and restrictive pursuit as their purpose in life. Such people by their actions, contributions to and sacrifices for the society in which they live, transcend and transform as institutions. And in course of time, these individuals-turned-institutions become the pillars upon which the whole society depends. And no one can doubt that Mr Kandiah was one such person who became such a pillar during his life time.

I will be failing in my obligation in paying tribute to Mr Kandiah if I do not specifically refer to the incomparable contribution he has made to bringing out the 'Tamil Times' for twenty five long years.

The early 1980s was the time when the ethnic conflict was fast escalating into an armed conflict. The burning of the Jaffna Public Library in May 1981 and the communal violence unleashed in August 1981 and the sense of outrage felt by most of us was the catalyst for the launching of Tamil Times.

Let me take this opportunity to publicly acknowledge the fact that without the sustained effort and immense contribution made by Mr C J Thamotheram as the founding Chairman of Tamil Times, from its inception until the end of 1987, the journal would not have been born, would not have seen the light of day, and would not have survived even a few months. The others, involved at that time in this venture were many like-minded people the notable among them were, including myself, Mr N S Kandiah, Dr V Navaratnam, Dr R Thayaparan, Dr Raguathan and Dr Arunachalam.

If my memory serves me right, the first editorial board meeting at which I was appointed as editor was held at 6 Merton Road, Putney, the home of Mr and Mrs Kandiah. The first issue of Tamil Times was published in October 1981.

What was demanded for the continued publication of the journal was an all consuming effort on the part of those few who were involved. However, it was primarily due to the strength of the founding principles of Tamil Times and the untiring perseverance

---

---

and sustained dedication of its founding Chairman Mr Thamotheram that ensured the publication of this journal in the ensuing years. Following his retirement from teaching, it was in December 1987, that Mr Kandiah became Chairman of the Board of Tamil Times taking over almost all of the functions relating to the financial management, subscription, circulation etc.

We could not afford to rent an office and therefore while the editorial aspects were undertaken from my home, the rest of the work was carried out from Mr Kandiah's home from where he month after month mobilised his children, and in later years the grandchildren too, to assist him in the various aspects of the work. In later years even when he was in and out of hospital now and then, his determination to bring out the paper each and every month remained undiminished. He did not hesitate to apply persistent but polite pressure upon me to ensure that I completed my editorial part of the work in time for the journal to go into print.

For example, my wife died on 10 February 1999 and the funeral took place on 18 February 1999. I received a telephone call from Mr Kandiah two days later, first asking me about how I was managing and whether there was anyone to help me particularly in regard to my meals. Then he proceeded very politely to tell me that he had spoken to the press and they wanted the finalised version of the journal including its artwork within a week for the paper to be available for circulation before the end of that month. Grieving as I was for my departed wife, I complied and the paper came out for distribution in time.

Mr Kandiah maintained and managed the finances of Tamil Times with absolute integrity and probity. Every penny was accounted for and each and every year the audited accounts would be ready within two months of the ending of the financial year to be despatched to the Company's House. The secret of how we were able to bring out the journal month after month for 25 years without any external funding depended on two factors - firstly almost all the work undertaken were voluntary on our part, and secondly the meticulous and prudent manner in which Mr Kandiah handled the finances of the organisation.

In the milieu of polarised politics of Sri Lanka, and in particular Tamil politics characterised by egregious internecine Tamil-on Tamil

---

violence and intolerance of differing opinions, running a journal like Tamil Times genuinely committed to the fundamental journalistic principle that “facts are sacred and opinions are free”, turned out to be a risky and controversial exercise. There were its well-wishers and its detractors. Bouquets and brickbats were received in equal measure.

It is my belief that the issues of Tamil Times will bear witness to the true history of the trials and tribulations of a community of people in the teardrop shaped little island in the Indian ocean for 25 long years, and reflect the fact that in that endeavour the contribution of Mr Kandiah was incomparably and truly substantial. Of all his achievements in the public sphere, that contribution represents the greatest legacy he leaves behind. And no wonder he became widely known as “Tamil Times Kandiah”.

It will be grossly remiss of me if I fail to mention that Mr Kandiah could not have achieved what he had during his lifetime and enabled him to serve his community as much as he did without the dedicated support he received from his wife Kamaladevi. Truly speaking, she valiantly played the role of the martyr in her husband’s cause. On a personal note, I am extremely grateful for her kindness, concern and hospitality over the years.

Mr Kandiah, a loving a husband, a father, a grandfather, a brother, an uncle, a friend, a teacher, a mentor and above all a wonderful human being has departed following a lifetime of service to his community.

On behalf of all of us, may I express our heartfelt condolences to Mr Kandiah’s wife, their children, grandchildren and all other members of his family. May they have consolation in the knowledge that many thousands of his compatriots will remember and cherish the memory and service of Mr Kandiah in the years to come.

Today we bow our heads and salute Mr Kandiah in celebration of his life and service.

Finally this is “Tamil Times Rajanayagam” bidding his farewell to “Tamil Times Kandiah”

May he rest in peace.

